بسم الله الرحمن الرحیم

فتح

إنا فتحنا لك فتحاً مبينا

دور دوم نشراتی شماره شانزدهم پنجشنبه ۱۳ اسد ۱۳۷۳ هـ ش
۲۸ صفر المظفر ۱۴۱۵ هـ ق. ٤ اگست ۱۹۹٤ م.

به اثر درگیری های خونین میان تفنگداران حزب و افراد حرکت اسلامی

مردم غرب کابل مجبور به ترک منطقه گردیدند

رادیو بی بی سی شب ۱٦اسد-۷۳ از کابل گزارش داد جنگ خونین میان افراد حزب و حرکت اسلامی در اطراف دارالامان سبب فرار مردم از منطقه درگیر به مناطق اطراف گردید. از تلفات و خسارات آن گزارشی بدست ما نرسیده ولی تبادله آتش توپ خانه شدید گزارش گردیده است.

په میدانښار کی د اسلامی اردو بریالی عملیات

د وردگو ولایت نه په رارسیدلی خبرونو کي ویل شویدی چی د اسلامی اردو میړنیو څواکونو د خپلو تصفیوی عملیاتو به لړ کی د میدانښار په سیمه کی ٤ پوستی تر خپل کنترول لاندی راوستی.

پدغه تصفیوی عملیاتو کي د مخالفینو له قواو څخه ګڼ شمیر مړه او ټپیان شویدی.

محترم استاد برهان الدین ربانی رئیس جمهور دولت اسلامی افغانستان خطاب به اشتراک کننده گان شورای عالی اسلامی در هرات:

اوس په افغانستان کی حکومت کول داور په مینځ کی لوبیدل دی

بعدازاین نباید تصمیم های ملی ما در خارج ازکشور صورت بگیرد

ونباید برای هیچ کس اجازه بدهیم که تصمیم ملت ما را ویتوکند

ص(۳)

په دوشی دملیشیانو حمله په شا وتنبول شوه

ص(۱۲)

دهرات اسلامی شوری دوخت ضرورت او ملی حرکت

ص(۲)

از آثار جنگ افغانستان

ص(۱۱)

قطعنامه شورای عالی اسلامی افغانستان منعقده هرات باستانی

ص(۷)

میرویس جلیل قربانی اختناق و ترور

ص(۱۰)

کدام ائتلاف ؟

«اداره ائتلافی»
یك دروغ شاخدار و
«ائتلاف هماهنگی»
یك واقعیت آشکار است

ص(۸)

گشتن میرویس جلیل، یك جوان غیر مسلح عمل بزدلانه ایست که مرا شدیداً اندوهگین ساخته است

رئیس جمهور دولت اسلامی افغانستان

پر هر سوله ییزنوښت دښمنانه دریځ

دجګړی له پیل نه تر ننه پوری چی په هیواد کی خونړی او رانونکی جګړه روانه ده، دولت پر خپلو مخالفینو دسولی او تفاهم غږ کړیدی، اسلامی دولت ترجیح ورکړی چی د جګړی د ډګر پر ځای د خبرو او دیالوګ له لاری دستونزو په حل کی خوځنده او موثر رول ولوبوی، خو بل لوري ته د دولت مخالفینو پر هر سو له ییز نوښت مخالفت ښکاره کړی او هره سیاسی پروسه او عملیه یی یوه توطیه ګڼلی او پردی پلمه یی جګړي ته لمن وهلی او د جګړی شادر یی پراخ کړیدی، د دولت مخالفینو سر بیره پردی چی په پوځی ډګر کی واضح او ښکاره ماته خوړلی او اسلامی دولت څرګند پوځی بري تر لاسه کړیدی، بیایی هم د وحشت او وژنی له لاری خپل ګمارل شوی او توظیف شوی رول تر سره کړیدی .

د دولت مخالفینو دسولی په وړاندی دسمنانه رول په بیلا بیلو اړخونو کی همیشه یاد سولی دهڅو سره د مخالفت له لاری، یا دولسی استازو د پریکړو په وړاندی ددښمنانه دریځ غوره کولو سره تر سره کړی دی چی د سولی ددغه دسمنانه دریځ له امله زمونږ پردردیدلی ولس دردونکی حالت دوام لري، دولس ددغه ویرجن او دردونکی حالت د بیان اوویلو پر دښمنی د دولت مخالیفنو دسوله ییز و هڅو د سبوتاژ په غرض حتی خبریال «جلیل» هم دخپل دښمنانه دریځ قربان کړ.

اسلامی دولت پردی عقیده دی لکه چی مخکینیو جګړو او توطیو ونشوکړای په ولسی ارادو کی بدلون راولی بلکه ددغه ګمارل شوی دښمنانه رول په وړاندی به د افغانستان مسلمان ملت په کلکه ودریږی.

موضوع هفته

شورای هرات در میزان ارزشهای اسلامی و ملی

امام قرطبی در تفسیر آیه (وامرهم شوری بینهم) می نویسد:«وقتی واقعه ای بوجود می آمد اصحاب گردهم می آمدند و با یکدیگر به مشورت می پرداختند بناءً خداوند آنانرا ستایش کرد،یعنی به تنهایی به رأی خود عمل نمی کردند بلکه تا بر چیزی اجتماع نمی نمودند به آن اقدام نمی ورزیدند.»

در تفسیر(وشاورهم في الأمر)امام طبری در تفسیرش می نویسد: «خداوند پیامبرش را به مشورت اصحابش در امور بخاطر معرفت امتش امر کرد تا در هنگام ظهور مصائب و نوازل به او اقتداء نمایند و باهم به مشورت پردازند و این امر سنتی در بین امت گردد.» و امام فخر الرازی نیز یك چنین نظری در تفسیر این آیت دارد.

انتخاب رئیس دولت و تعیین ساختار سیاسی و ارتشی کشور بدون شك از مسائل سیاسی و نوازل مهم جامعه اند که باید مسلمانان جمع شوند و پیرامون آنها به مشورت و تبادل آراء پردازند.

طبیعتاً همهء افراد ملت نمی توانند بالفعل گردهم آیند و ناگزیر باید از طریق نماینده گان خو دکه آنها را در تاریخ اهل حل و عقد خوانده اند در تصمیم گیریهای مهم سهم گیرند.

اکنون باید دانست که این نماینده گان ملت چه کسانی اند و چگونه بر گزیده می شوند؟

رشید رضا در تفسیر منار در معنی «اولوالأمر» می گوید:

«آنها گروه اهل حل و عقد اند که امراء، دانشمندان، علماء رؤسای ارتش و سایر رؤساء و بزرگان را در بر می گیرد که مردم در حاجات و مصالح عامه به آنها رجوع مینمایند».

بعد از پیامبر صلی الله علیه وسلم همهء خلفای چهارگانه از طرف جمعی از یاران آن حضرت صلی الله علیه وسلم بر گزیده شده اند که بعد ها بنام اهل حل و عقد مسمی گردیدند و بعد از گزینش خلیفه توسط ایشان همه مسلمانان در شهر ها و دیار مختلف به آنها بیعت نمودند و اعتراضی از آنان در این زمینه ثابت نگردیده است. بناءً فقهای اسلام این شیوه را به عنوان یکی از راه های درست و شرعی انتخاب خلیفه پذیرفتند.

این شیوه انتخاب را دانشمندان و فقهای معاصر انتخاب امت با توکیل ضمنی میخوانند یعنی اگر انتخابات آزاد هم صورت می گرفت مردم با تصریح همین افراد را وکیل خود بر می گزیدند.

با آنکه برای عصر حاضر فقهاء و دانشمندان اسلامیٰ گزینش نماینده گان مجلس را از راه انتخابات آزاد یعنی توکیل صریح مناسب میدانند ولی هر گز نمی توان ارزش شورای نخبگان و اصحاب امر را به عنوان یك راه مشروع و پذیرفته شده اسلامی نادیده گرفت و حتی اوضاع و شرایط اضطراری کنونی افغانستان که از استقرار و امنیت کامل بر خوردار نیست ترجیح این نوع شوری را از انتخابات آزاد که وقت بیشتر و امکانات وسیعتر میخواهد ضروری تر می سازد.

پیوسته از سوی برخی از مخالفان دولت اسلامی لویه جرگه به عنوان سنت ملی جامعه افغانی یگانه راه حل بحران کنونی افغانستان خوانده شده است.و گفته اند لویه جرگه وقتی از اعتبار قانونی بر خوردار است که درآن عدهء وسیعی از د نشمندان و فرماندهان جهادی، روشنفکران و بزرگان اقوام اشتراك ورزند.

بدون شك شورای اسلامی در هرات همهء این ویژگی ها و مواصفات را دارا بود. در آن بیشتر از هفت صد تن از دانشمندان، روشنفکران، فرماندهان جهادی، والیان وبزرگان اقوام از احزاب جهادی مختلف و قومیت های گوناگون از خارج وداخل کشور سهم گرفتند و آزادانه مسائل را مورد بحث قرار داده نقطه نظرها و طرحهای خودرا ارائه دادند.

با اینهمه مخالفان دولت اسلامی شورای هرات را نه شورای اسلامی میخوانند و نه آنرا لویه جرگه می نامند چون هریك از ایشان بنام شورای منتخب و لویه جرگه تنها مجمعی را میخواهند که به آنان تاج پادشاهی بخشد والا هر شورایی به هرعظمتی که باشد نماینده اقلیت وعده خریداری شده و منسوبان سازمان بخصوصی خوانده خواهد شد.

خوف از اراده ملت

در طول تاریخ افراد و گرو هایی که در میان ملت های شان جای پای نداشته اند و یا مردم شان نسبت به آنها بی اعتبار و نامطمئن بوده از مواجه شدن و تصمیم ملی در بیم و هراس بسر برده اند . و برای اغفال و فریب مردم به خدعه و نیرنگ متوسل شده خود را چهره های ملی و طرفدار مردم و مردم را طرفدار و حامی خود پنداشته با شعار های میان تهی و عوام فریبانه کوشیده اند خود را بر گرده ملت تحمیل نمایند.

کشور ما نیز مستثنی از این قاعده نبوده سالیان متمادی سران و حاکمان پیشین که یا به شکل میراثی و یا از راه کودتا ها به سرنوشت ملت حاکم گردیدند با وجود آنکه شرایط و زمینه برای مراجعه به آرای ملت و تصامیم ملی کاملاً مساعد ومهیا بود هیچگاهی ملت را حق ندادند درمورد آینده و تعین سرنوشت شان رای و اراده خود را استعمال نمایند.

و آن موارد استثنائی که بشکل جرگه ها در زمان سردار داود و رژیم های کمونستی اخیر تدویر یافت قبل از آنکه ممثل اراده ملت و یا نمایندگان مردم بوده باشند به منظور تأیید سیاست های برون مرزی و حاکمیت های پوسیده و پوشالی ضد مردمی افراد و دسته های بیگانه صفت و اجنبی پرور ترتیب یافت.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی و ظهور پیروزمندانه مجاهدین بر صحنه سیاسی کشور انتظار میرفت تمام میتود های فاسد گذشته یکسره تغیر یابد و برای اولین بار عدالت اجتماعی ، سیاسی و اقتصادی از طریق مشوره با مردم و یا ریفراندم آزاد که همانا مراجعه به اراده و آرای ملت می باشد تطبیق و عملی گردد. ولی جنگ های خانمانسوز و غیر عادلانه و مخالف های غیر اصولی و به دور از روشهاي معمول سیاسی در جهان که توسط مخالفین و خارجی ها بر ملت و دولت تحمیل گردید حد اقل در دو سال گذشته هر گونه فرصت و امکان این مقصد را سلب و به تعویق اداخت.

در ابتدای پیروزی مجاهدین در حالیکه عملاً پایتخت و اکثر ولایات کشور توسط جمعیت اسلامی آزاد و کنترول می گردید رهبر دانشمند جمعیت اسلامی در نتیجه شور و مشوره با سایر رهبران جهادی و بنابر فیصله اتفاقی احزاب پس از دوره انتقالی دوماهه مسؤلیت رهبری کشور را بعهده گرفت بناءً دولت اسلامی نوپای و جوان با تمام قدرت و توان کار تبدیل و بازسازی نا بسامانی های باقی مانده از رژیم دست نشانده و فاسد قبلی را آغاز کرد و میرفت تا زمینه را برای بر گزاری انتخابات عمومی و وضع قوانین و لوایح در کشور مساعد نماید .اما حسادت عقده و بخل مخالفان از یکطرف و مداخلات خارجی از جانب دیگر به حد افراط خود رسید و جنگ های خونین قدرت طلبی آغاز شد.

ص(١٠)

د هرات اسلامی شوری د وخت ضرورت او ملی حرکت

پوره اوه میاشتی شوی چی پر دولت جگړه تحمیل شویده، له جګړی سره د افغانستان د میړنی ولس دردیدلی او له کړاو ډك حالت او غم لړلی تراژیدی هم دوام لری.

ددغه دردیدلی حالت د پای لپاره ټول افغانان مسؤولیت لری چی د حالاتو او شرایطو حساسیت او د وخت او زمان ضرورت درك کړی.

په وران او ویجاړ هیواد کي مو د خوارلس کلنی جګړی ، تباهی او ورانی ډیری ستونزی پرتی وی چي هیواد ته د خائنو عناصرو او پلیدو کمونیستانو له لوری رامینځته شوی وی، ددغه درانه پیټی مسؤولیت او حالاتو مقابله د مجاهدینو نوی په پښو دریدلی حکومت ته متوجه وه، او له کمونیستانو نه دغه حکومت ته بیلا بیلی ستونزی او کړکیچونه په میراث پاتي وو... خو د مجاهدینو د حکومت له رامینځته کیدو او د زمان او وخت له وړاندی تگ سره د افغنستان حالاتو نوی رنگ او انځور خپل کړ. د اسلامی دولت په وړاندی هغو ډلو چی خپل موجودیت او بقا یواځي په جگړه کي وینی، په خونړیو جگړو لاس پوری کړ، پر دولت یي درني جگړی تحمیل کړی، د جگړی د لړیو په لړ کی افغانی لورواو نړیوالو سازمانونو د جگړی د اور ژبغړانده کیدو سره جوخت خپلی سوله ییزي هڅې پیل کړی، د سوله ییزو هڅو په لړ کی پخپله د افغانانو له منځ نه متعددی شوری گانې، کمیسیونونه او هیئتونه جوړ شول او پر متعددو طرحو باندی غور وشو او بیلا بیلو لورو د جگړی کراریدو لپاره خپلی هلی ځلی وکړی.

همدارنگه په نړیواله سطحه د ملگرو ملتونو د سرمنشی ځانگری استازی محمود مستیری او د اسلامی هیوادونو د کنفرانس مشر داکتر حامد الغابد هم د سولی ټینگیدو او د جگړی د پای لپاره پر بیلا بیلو هڅو او هلو ځلو ځانونه بوخت کړل چي لا تر اوسه د دغو دوه لورو ماموریت څه مثبته اغیزه نده لرلی، که څه هم د بهرنیو دو کلنو هڅو په هنداره کي اکثره افغانان پردی نظر دی چي د افغانانو له مینځ نه به افغانی طرح سنه تراوکولای شي اوسنی بحران ته پای ورکړی.

دافغانانو له منځ نه د سوله ییزو کمیسیونونو او هیئتونو ترڅنگ د هیواد د جنوب غرب حوزی هم په خپل نوبت د هرات په ښار کی د ستری اسلامي شوری غونډی لپاره د بحران د حل په غرض پوه او خبیر اشخاص، قوماندانان، علماء، د هیواد د ولایاتو والیان، په بهرني هیوادونو کی میشته پوه او دانشمند هیواد وال غونډی ته راوبلل.

همدا راز دغی غونډی ته د جهادی تنظیمونو مشرانو د رابللو په غرض پخپله محترم اسمعیل خان له بیلابیلو جهادی مشرانو سره لیدني کتني وکړی چی پدغو لورو کي دولت او د دولت مخالفین دواړو سره دغونډی پر جوړیدو خبري او بحث وشو.

د هرات غونډه چی پخپل نفس کی یو ستر تاریخی گام ؤ د سولی پر ټینگیدو، د هیواد د بحران دحل او د بهرني لاسوهنی په پای تأکید وکړ خو دسولی د نورو پریکړو او هڅو په شان د دولت مخالفینو بیا هم ددغی شوری په وړاندی جگړه مار دریځ غوره کړ.ددغه ملي حرکت په وړاندی د دولت مخالفینو دا کوټنیونه کوله چی گواکی داغونډه دیوی ډلی دملاتړ لپاره جوړه شویده پداسی حال کی چی پخپله جمهور رئیس اصرار کاوه چي گوښه شي، واك او دا ستر مسؤولیت دغه شوری بل چاته وسپاری.

د وخت او زمان ضرورت او غوښتنه دا وه چي باید د دولت مخالفینو له تعقل نه کار اخیستی واي او ددغی شوری له لاری چی په بشپړه توگه خود جوشه او خپلواك شوری وه همدی شوری له لاری خپلی ستونزی حل کړی وای.

بعد از این نباید تصمیم های ملی ما درخارج از کشور صورت بگیرد و نباید برای هیچ کس اجازه بدهیم که تصمیم ملت ما را ویتو کند

محترم استاد برهان الدین ربانی رئیس جمهور دولت اسلامی افغانستان در پایان جلسات شورای عالي اسلامی هرات خطاب به اشتراك کننده گان سخنرانی مسبوطی ایراد فرمودند که ما متن از نوار پیاده شده آنرا تقدیم خوانندگان فتح مینمائیم.

از اینکه برخی از قسمت های سخنرانی بعلت مغشوش بودن نوار حذف گردیده است از خوانندگان گرامی خویش معذرت میخواهیم. اداره

الحمدلله الذی نصر عبده و هزم الأحزاب وحده والصلاة و السلام علی من بلغ الرسالة وأدی الامانة و نصح الأمة و جاهد فی سبیل الله حق جهاده و علی آله و صحبه و من دعا بدعوته و جاهد فی سبیله إلی یوم الدین .

برادران بسیار محترم، علمای گرامی، قومندانان ارجمند ، مردم دیندار ، مجاهد و علم پرور هرات باستانی، همهء مهمانان گرامی، مهمانان نهایت عزیز و ارجمند دیار هجرت و مهمانان عزیز مان از کشور های اسلامی!

السلام علیکم رحمة الله و برکاته وبعد.

من در آغاز از مردم دیندار و مجاهد و فداکار ولایت هرات و برادر عزیز و قهرمان محمد اسماعیل خان و از یاران همسنگرش، از عموم والیان و قومندانان عزیز که در تدویر و اداره این شورای بزرگ و تاریخی سهم داشتند ، از همه اعضای شرکت کننده در این شوری، از برادران عزیزیکه از کشور های مختلف، از دیار هجرت در این شوری سهم گرفتند از همهء شان اظهار قدردانی و امتنان نموده و بخصوص از مردم قهرمان ولایت باستانی هرات که در دوران جهاد در سنگر های خون و شهادت حماسه آفریدند، و بهترین فرزند انشان درین راه مشتاقانه به لقاء الله شتافتند، قربانی ها وفداکاری هایشان به عنوان بزرگترین افتخارات ملت مسلمان افغانستان درج تاریخ است و امروز در دوران خاتمه بخشیدن به بحران فعلی تلاش های پر ثمر شان ، مهمان نوازی شان، استقبال شان از اعضای این شورای تاریخی از همه شما برادران هرات از علمای هرات از قومندانها و فرماندهان عزیز هرات ازجوانان پرشور و احساس، از مادران و خواهران داغدیده ولایت هرات که باردیگر در راه بمیان آوردن صلح و امنیت در کشور شان و در راه برون رفت از بحران کنونی دست به ابتکار بزرگی زدند از همهء شما اظهار شکران و قدردانی می کنم.

برادران عزیز!

شورای هرات در تاریخ معاصر کشور عزیز مان یك رویداد بزرگ تاریخی است. اهمیت این شوری از جهات مختلفی قابل ارزیابی است. اولاً در تاریخ، و در گذشته های کشور مان معمولاً ، شوری های سرنوشت سازی که در قضایای عمده و مهم تصمیم تاریخی و ملی اتخاذ می کردند توسط زمامداران و زعمای کشور مان خواسته می شدند. بدین ترتیب شوری ها تدویر می شد . اما امروز در تاریخ کشور مان یکی از ابتکارات فرزندان قهرمان این ملت است که به صورت«خودجوش» بدون اینکه توسط دولت هدایت و رهبری شوند ، خودشان برای ختم مشکلات کنونی کشوربرای تعیین زعامت کشور برای قطع مداخلات خارجی ها در امور کشور، برای ایجاد یك فضایی که نمایندگان برحق و ممثل اراده مردم جمع شوند و راجع به سرنوشت کشور شان تصمیم بگیرند ، فرماندهان غزیز ما، علمای محترم مان والیان عزیز و دانشمندان دلسوز مان از نقاط مختلف کشور در این گرد همائي تاریخی جمع شدند تا در مورد کشور شان تصمیم بگیرند. یقیناً این گرد همایی به ذات خود یك موفقیت بسیار بزرگ و یك دستاورد عظیم و تاریخی است یك بار دیگر این اجتماع شکوهمند را که با وثیقهء تاریخی و عمده ای و با موفقیت پایان یافت به همهء برادران عزیز به مبتکرین شوری به قومندانان و فرماندهان عزیز به دانشمندان ارجمند به مردم هرات و ملت قهرمان و مظلوم افغانستان تبریك عرض مینمایم.

پیروزی بزرگ ملت قهرمان افغانستان و جهاد برحق تان بزرگترین معجزه و عمده ترین رویداد در زمان معاصر نه تنها در افغانستان و در منطقه بود بلکه در سطح جهان به عنوان عمده ترین و مهم ترین رویداد تاریخی بود. اکنون که تحولات بسیار بزرگ و گسترده سیاسی و جغرافیایی در جهان به میان آمده و جهان دو قطبی ، یك قطبی و بدون قطب شد ملت های زیادی از زنجیر الحاد و کمونیزم نجات یافتند ، کشور های زیادی در خریطه جغرافیائی جهان پیداشدند این دستاورد عظیم که برای ملت ما به بهای بسیار بزرگی تمام شد ، یقیناً یك دستاورد بسیار عظیم و تاریخیست .

بعد از پیروزی، ملت قهرمان ما هر جایی که بودند ، در هر سنگری که قرار داشتند در هر دیاری که در حالت هجرت و آوارگی به سر می بردند، همه مردم در انتظار تحولات بعدی ود ستاورد هآی جدیدی در کشور عزیز شان بودند . همه انتظار داشتند که فرزندان قهرمان شان که چنین یك تحول عظیمی را در سطح جهانی بمیان آوردند در ایجاد افغانستان اسلامی، افغانستان قدرتمند و تشکیل یك اداره و دولت پر افتخار اسلامی گام های موثر بر خواهند داشت . البته این آرمان همه بود، آرمان مرد و زن، و آرمان دوستان افغانستان و آرمان امت اسلامی مان. و مسلمانان که در نقاط مختلف جهان قرار داشتند چنین انتظار داشتند که شاهد افتخاراتی در ابعاد مختلف اداری، سیاسی، کشور داری ، فرهنگی و اقتصادی باشند. اما پی آمد های بعدی خلاف انتظار بود خلاف انتظار همه واقع شد، چه عاملی به میان آمد که امید ها به نا امیدی و یأس تبدیل گشت ؟ چه حادثه ای به ظهور رسید که انتظار ها به نا امیدی ویأس تبدیل گشت ؟ بعد از پیروزی بعد از تشکیل دولت اسلامی ، شاهد حوادث فاجعه آوری بودیم، کشمکش های خونینی در کشور به میان آمد، من نمی خواهم بصورت بسیار طولانی راجع به این قضایا بررسی کنم، اما تنها یك مطلب را باید متذکر شوم ، با اینکه جنگ در کشور ما گر چه در داخل و توسط افراد مربوط به خود کشور ما صورت می گیرد ، اما این جنگ در واقع جنگ داخلی نیست. جنگ بر ملت ما از خارج تحمیل شده است، اینکه دشمنان افغانستان با عظمت ، افغانستان مستقل، افغانستان قدرتمند با چه نیرنگی با چه زرنگی چه نوع چهره ها، چه نوع دست های ناپاکی را استخدام نمودند، مطلبی است که همه میدانند اما این فاجعه نهایت دردناك بود و ملت مظلوم ما درآتش کشمکش های خونین به رنج و مصیبت رو برو شد . تاجایی که به مجاهدین منحیث یك کل و مجموع ملت.ما مربوط است افراد و دسته هاییکه به عنوان چاکران و مزدوران قدرت های خارجی برضد منافع علیای ملت ما دست به کار شدند ، آنها را به حال خود می گذاریم اما همه مجاهدین و همه ملت ما بعد ازتشکیل دولت اسلامی با یك بینش اسلامی خواهان یك تحول بسیار عظیم، مثبت ، اسلامی و انسانی بودند. در هیچ نقطهء از جهان دیده نشده که بعد از یك انقلاب خونین بعد از یك کشمکش بسیار سختی که در میان انقلابیون ومخالفین شان به میان می آید انقلابیون که قدت را بدست می گیرند، دست به انتقام جوئی دست به محاکمه ها و کشتار ها و باز کردن زندان ها نزنند. اما در افغانستان ، ملت ما ومردم مجاهد ما و دولت اسلامی از آغاز قدم در جهت ایجاد یك فضای جدید در کشور گذاشته در مورد همه کسانیکه دیروز در نظام قبلی قرار داشتند عفو عمومی اعلان شد، دروازه زندان ها بسته شد یك نفر زندانی در کشور بعد از پیروزی دیده نشد . کسانیکه در گذشته مرتکب جرم های زیادی شده بودند آنها عفو شدندو تنها گفته شد که کسانیکه دعوای حقوقي و دعوای فردی داشتنه باشند میتوانند به محکمه در مورد هر کسی ، هر جنایت کاری که مرتکب جنایت شده اقامه دعوا کنند. اما دولت به عنوان یك عمل سیاسی به عنوان یك عکس العمل در برابر نظام قبلی و مسؤولین نظام قبلی دست به هیچ نوع عمل نمی زند و همهء آنها فعلاً آزاد هستند می توانند آزاد زندگی کنند اما اگر اقامه دعوی از طرف افرادی علیه ایشان صورت می گیرد ، محکمه و قضا در مورد شان فیصله می کند.

من به این عقیده هستم و یقیناً برادارانی که از تاریخ انقلاب ها در جهان آگاه هستند، در هیچ نقطه جهان دیده نشده که بعد از یك تحول قهرآمیز و انقلابی کسانیکه قدرت را بدست گرفتند در مورد مخالفین چنین عکس العمل انسانی داشته باشند. حتی تا سرحدیکه شایدهم احسان و یك نوع گذشت و مصالحه بیش از حد بوده باشد ، کسانیکه دیروز در برابر مجاهدین جنگیدند امروز خانواده های شان در وزارت معلولین و شهدا از حقوق و امتیازاتی برخوردار هستند که خانواده های شهدای ما از آن بهره مند نیستند ولی ما نخواستیم بنام اینکه او دیروز برضد مجاهدین جنگیده خانواده و فرزندش مورد شکنجه و آزار قرار گیرند.

از خدا میخواستیم که آنها به عنوان یك مسلمان درکنار شما دولت به عنوان یك دولت اسلامی ، انسان دوست قرار گیرند ، ما اعلا

ص (٤)

با اینکه جنگ در کشور ما گر چه در داخل و توسط افراد مربوط به خود کشور ما صورت می گیرد ، اما این جنگ در واقع جنگ داخلی نیست. جنگ بر ملت ما از خارج تحمیل شده است، اینکه دشمنان افغانستان باعظمت ، افغانستان مستقل، افغانستان قدرتمند با چه نیرنگی با چه زرنگی چه نوع چهره ها، چه نوع دست های ناپاکی را استخدام نمودند،مطلبی است که همه میدانند

بعد از این نباید تصمیم های ملی ما درخارج از کشور صورت بگیرد و نباید برای هیچ کس اجازه بدهیم که

کریم که باید عفو عمومی صادر شود و چنین کاری صورت گرفت. حالا ما نمی توانیم به تقاضای آنها جواب مثبت بدهیم میتوانیم به یکی از محافل قانونی شکایت خود را بسپاریم ، اقامه دعوا بکنیم البته این عملیست که من فکر می کنم در جا های دیگر وجود نداشته است و هرگز دولت نمی خواست در برابر اپوزیسیون (مخالفین) در برابر کسانیکه هر روز بر شهر کابل صد ها راکت فیر می کنند هیچ نوع مشکلی داشته باشد. اشتراك من در این مجلس بخاطر این بود که بیایم و رهبران تنظیم های محترم هم تشریف بیاورند و من اعلان کنم که از این بعد مسؤلیت خود را به این شورای بزرگ و به رهبران محترم انتقال می دهم و بجای من کسی دیگری را تعیین بکنید و بعداً در دوران چند ماه که شما فیصله ای به عمل می آورید تا یك فضای کاملاً آزاد ایجاد شود تا هیچ کس احساس نکند که دولت اعمال نفوذ می کند ، انتخابات در یك فضای کاملاً آزاد صورت بگیرد ، من موقف خود را و نظر خود را قبلاً اعلان کرده بودم میخواستم همه صلاحیت های دولتی را به این شوري منتقل بسازم و از این شوری هم خواسته بودم بناءً من دو نامه به این شوری نوشتم یك نامه به برادرمحمد اسماعیل خان امیر عمومی حوزه جنوب غرب و از او خواستم. که برادران در شوري بر تمدید ریاست جمهوری بنده اصرار نورزند. گر چه این ریاست و مسوولیت من به اساس فیصله، مکه مکرمه یا اسلام آباد صورت نگرفته بلکه بر اساس جلسه شورای حل و عقد صورت گرفته اما باز هم چون ما تعهدي سپردیم من نمی خواهم که در رأس قدرت باشم و باید قدرت به یك جهت مسوول دیگری منتقل شود. از اسماعیل خان خواستم که بر این موضوع تأکید کند . اسماعیل خان با من تلفونی تماس گرفت که مجلس میخواهد به اکثریت آرا مدت ریاست شما را تمدید کند ومن گفتم که به مشکل روبرو هستم شما فکر دیگری بکنید ، نامه دیگری عنوانی برادر دلجو نوشتم و برایش تاکید کردم که برادرانیکه مخالفت می کنند و طرفدار تمدید هستند از آنها بخواه که من خوش نمی شوم که آنها این کار را بکنند ، بلکه باید مطابق فیصله که صورت گرفته انتقال قدرت بمیان بیآید. **اما انتقال قدرت در یك مجمع سه چهار نفری درست نیست که. بعضی ها می خواستند بنام شورای قیادی یازدو باره هر نوع تصمیم گیری در ارتباط کشور توسط چند نفر صورت بگیرد ، من اعلان کردم که به خود این حق را نمی دهم که راجع به قضایای کشوری ویتو کنم و همچنان چند برادر محدود دیگری نیز این حق را ندارند ما همه با هم در کنار ملت راجع به سرنوشت کشور مان تصمیم بگیریم.**

> **پیروزی بزرگ ملت قهرمان افغانستان و جهاد برحق تان بزرگترین معجزه و عمده ترین رویداد در زمان معاصر نه تنها در افغانستان و در منطقه بود بلکه در سطح جهان به عنوان عمده ترین و مهم ترین رویداد تاریخی بود.**

باید ملت مسلمان خود شان تصمیم خود را بگیرند به هر حال اینکه برادران محترم باز این بار مسؤلیت سنگین را برای چند روزی-که نمی دانم چند روز دوام خواهد کرد- به دوش من گذاشتند، به راستی بر شانه من سنگینی می کند، این بار، بار ساده نیست بهر حال به ارتباط تشکیل دولت این مطلب را باید بگویم که دولت موجوده که امید وار هستم مسؤلیتش در دوران لویه جرگه و یاشورای بزرگ اسلامی که دایر می شود به کسی دیگری انتقال کند. این دولت بر اساس احتکار قدرت بمیان نیامده است ، براساس موازین و معیار های شورای اهل و عقد بمیان آمده است.

بعضی از دوستان و برادران در مورد شورای حل و عقد انتقاد می کنند من اگر این دعوی را بکنم مبالغه نخواهد بود که در تاریخ کشور مان به عنوان عمده ترین شورایی بود که تشکیل شد. چرا؟ به علت اینکه در تشکیل این شوری ، دولت هیچ نوع نقش جز نقش یك نفر همراه با ۸ نفر دیگر هیچ نوع نقشی به خصوص و ویژه ای نداشت، ۹ نفر از نمایندگان احزاب خود شان لایحه ساختند، خود شان نماینده ها تعیین کردند، به ولایات فرستادند، و در ولایات ما، شما همین حالا حقیقت را می‌بینید، **والیان ما والیان انتخابی دولت نیستند و والی صاحبان محترم توسط خود مردم انتخاب شدند. بعضی ها حرفهای عجیب و غریبی در مورد والیان محترم ما گفتند من این مطلب را باید بگویم که ۹۵ در صد والی صاحبان ، همان والی صاحبانی هستند که در زمان حضرت صبغت الله مجددی انتخاب شدند. یك نفر از اینها را ما پس یا پیش نکردیم ، اینها اگر راستی والیان مربوط به** کدام دولت می بودند، مربوط به حضرت صبغت الله مجددی می بودند. باید مخالف دولت فعلی می بودند ، والی های هستند که با اراده مستقل با انتخاب مردم بمیان آمدند . تصمیم اینها تصمیم خود شان بود. شوری تشکیل شد اما مصیبت بود. به محض تشکیل شوری دوستان فهمیدند که تعداد افرادی که حاضر هستند شاید برایشان رأی زیادی ندهند یك دم بایکات شروع شد، قرار بود که یك هفته شوری دوام کند اما بیست و چند روز در بدترین شرایط اعضای شوری در داخل کابل باقی ماندند و آخر فیصله کردند که ما بدون فیصله نمی رویم هر رهبر مخالف بفرماید در مابین و هرکی کاندید باشد بیاید خود را کاندید کند، کاندید آزاد است، حرف های عجیب و غریبی بود. بعضی از برداران ما در قضایای مابین خود اختلاف داشتند

> بو شمیر کسانو داسی تبلیغات پیل کړی ژ چي دا [illegible] ی دیوی ډلي او ؛ بوه فرد ، دملاتړ لپاره جوړه شوېده -- خو حقیقت دا ژ چي په همدغه شوري کې دی ډلی او د همدی دلی مشر غوښتنه درلوده او اصرار یی کاوه چي ما ګرښه کړی او دا ستر مسؤلیت زما له اوږونه واخلی.

اما در قضایای ملی و کشور شان هیچ نوع اختلافی نداشتند ، یك مثالی بگویم :

از برادر های قندهاری ما، دو هیأت از قندهار آمد، نماینده های اقوام و بزرگان قوم به حیث یك هیئت آمدند، و یك تعدادی از نمایندگان دیگری به عنوان نماینده های جبهات جهادی، دو هیأت که مابین خود اختلاف داشتند اما در تصمیم ملی خود مشترکاً سهم گرفتند و یکجا رأی دادند ، به کسانیکه بعد از تشکیل شوری انتقاد کردند من پیشنهادی کردم که یك محکمه بین

> **من براي آقای حکمتیار گفتم و به یك تعداد دوستان که از پاکستان امده بودند از جماعت اسلامی پاکستان برایشان گفتم که من از همین لحظه قول میدهم که یك محکمه بین المللی تشکیل شود اگر کمترین مداخلهء از طریق دولت در مورد انتخابات و در مورد تشکیل شوری بمیان آمده بود از هیمن حالا من مستعفی هستم، انها می گفتند که آقای حکمتیار را در قدرت شریك بساز**

المللی از میان علما و قضات و حقوق دانان تشکیل شود ، من براي آقای حکمتیار گفتم و به یك تعداد دوستان که از پاکستان آمده بودند از جماعت اسلامی پاکستان برایشان گفتم که من از همین لحظه قول میدهم که یك محکمه بین المللی تشکیل شود اگر کمترین مداخلهء از طریق دولت در مورد انتخابات و در مورد تشکیل شوری بمیان آمده بود از همین حالا من مستعفی هستم، آنها می گفتند که آقای حکمتیار را در قدرت شریك بساز، بهر حال ما هیچ وقت نمی خواستیم در بیرون کشور فیصله کنیم اما در ماه رمضان جنگ های راکتی حکمتیار شروع شد و من احساس **کردم که ماه رمضان، و ایام سرما است و مردم مظلوم کابل در ماه رمضان در اولین روز های تشکیل دولت اسلامی شان زیر فیر راکت قرار نگیرند به جستجو راه حلی هر راه حلی ولو خلاف اراده من هم بود شدیم.** زعمای کشور های اسلامی از کشور های دولت عربستان سعودی، ایران و پاکستان نامه ها و پیامهایی برای من فرستادند که بنشینیم روی قضیه صحبت بکنیم. بدون خواسته قلبی خود به اسلام آباد رفتم و در اسلام آباد تلاش سه کشور برادر بود که باید حکمتیار به حیث صدر اعظم باشد. من برای برادران می گفتم که اصلاً با آمدن او مشکل حل نمی شود ، بهر حال آنها اصرار میکردند که او را بحیث صدراعظم اگر قبول بکنید، مشکل حل خواهد شد . من از پیش ایشان یك چیز را خواستم که خواهش می کنم شما یك ضمانت بدهید مخصوصاً برای برادر هاي پاکستانی **گفتم که تضمین کنید که بعد از این در امور داخلی ما مداخله صورت نمی گیرد . آنها گفتند که آیا این تصور وجود دارد؟ من گفتم که عملاً ما می بینیم آیا ممکن است که او شش ماه با ما بجنگد وکمك خارجی وجود نداشته باشد** . بهر حال بعد از ضمانت ها هم پیش از این که ما از مکه مکرمه بر گردیم آقای حکمتیار

> بعد از این نباید تصمیم های ملی ما در خارج از کشور صورت بگیرد ، بعداز این نباید براي هیچ کس اجازه بدهیم که تصمیم های ملت مارا ویتو کند ، نباید به هیچ نفری و هیچ کسی حق بدهیم که بعد ازین تصمیم ملی ما را بر اساس مزاجهای بخصوص خود رد نماید.

جنگ را در سروبی شروع کرد باز در جلال آباد پیمانی صورت گرفت بار دیگراعلان کرد که بعد از این یك

ص (٥)

مرمی فیر نمی کنم. اما به محض اینکه به عنوان صدراعظم در پغمان حلف وفاداری یاد کرد برای فردایش کابل را مورد حمله راکتی قرارداد .
بهر حال داستان طولانی است من روی آن صحبت نمی کنم. ما تا جایی که به دولت مربوط است از راه زور قدرت را اختطاف نکرده بودیم ، بر اساس فیصله های مسلسل خود رهبران محترم تنظیم ها براساس فیصله شورای حل و عقد حکومتی تشکیل شد حکومتی که به اصطلاح ایشان حزب حاکم ، مثل هر حزب دیگر وزیر داشت حتی بعضی از احزاب چهار وزیر و پنج وزیر هم در این حکومت داشتند. اما حزب حاکم از دو وزیر اضافه نداشت. جنگ به نام های مختلف درگرفت این جنگ را بنام مسائل نژادی خواستند که دامن بزنند بنام قومیت های مختلف خواستند که دامن بزنند ، ولی ملیت های برادر افغانستان به این دسیسه قطعاً اجازه ندادند ، در شورای حل و عقد برادران ما از قندهار ، هلمند، غزنی، لوگر، وردك، بکتیا، پکتیکا و از ولایات جنوب و شرق افغانستان و شمالوغرب آن اشتراك کردند.

بعد از این نباید تصمیم های ملی ما درخارج از کشور صورت بگیرد
و نباید برای هیچ کس اجازه بدهیم که

بعد از این نباید تصمیم های ملی، ما در خارج از کشور صورت بگیرد ،
بعداز این نباید براي هیچ کس اجازه بدهیم که تصمیم های ملت مارا ویتو کند ، نباید به هیچ نفری و هیچ کسی حق بدهیم که بعد ازین تصمیم ملی ما را بر اساس مزاجهای بخصوص خود رد نماید.
برادران عزیزا
دولت اسلامی افغانستان و همراه بادولت ، ملت مسلمان و مجاهد مان آرزومندی فراوانی داشت که یك تحول عظیم در کشور ما از لحاظ فرهنگی ، اقتصادی، اجتماعی ، اداری و سیاسی بمیان بیاید، اما اختلافات فراوانی دامنگیر ما شد. ما حتی در دیار هجرت هم بخاطر تربیت نسل جوان پوهنتون ها و مدارس زیادی داشتیم و حتی در مناطق آزاد شده در روز های جنگ مدارس و مکاتبی را تاسیس کردیم آیا بعداز پیروزی می خواستیم دروازه پوهنتون کابل بند شود؟ آیا میخواستیم که استادان عزیز ما آواره و مهاجر شوند؟ آیا ما می خواستیم که جوانان ما طی دوسال بی مضمون باقی بمانند و از نعمت درس و تعلیم محروم شوند؟ اما اختلافات مشکلاتی را ایجاد کرد.

زیاد به مسایل فلسفی وتاریخی نمی پیچیم اما بخاطر اینکه نباید مایوس شد یك مطلب را می خواهم تذکر بدهم، علماء و دانشمندان ما که تحولات تاریخی و انقلابی را بررسی کرده اند میدانند که بعداز هر تحول انقلابی و حتی بعداز هر تحول فرهنگی یك مرحله ای در تاریخ تحولات بنام مرحله انتقالی بمیان می آید . این مرحله انتقالی اگر در دنیای سیاست و اداره باشد ، باز هم خالی از بحران نیست . ما فعلاً از یك نظام استبدادی و دیکتاتوری بسوی یك نظام اسلامی مردمی گام بر میداریم .این مرحله تاریخی در پهلوی عوامل بیرونی، در پهلوی جنگ افروزی چاکران خارجی ، عوامل تاریخی و فرهنگی هم دارد که حتماً یك سلسله بحران هایی را خواه ناخواه با خود دارد. حتی تحول اخیری که بعد از سقوط و فروپاشی اتحاد شوړی قبلی درروسیه بمیان آمد تا زمانیکه هر چند کمی پایش درست مستحکم شود بحرانی را بدنبال داشت. شاهد چه پرابلم های اقتصادی واداری در روسیه بودیم ، که حتی مراحلی بود که مافیا روسیه را اداره می کرد، پولیس قدرت نداشت از میدان هوایی گرفته تا شهر و همه تشکیلات اداری توسط باند های مافیا اداره می شد. در حالیکه در روسیه انقلابی بمیان نیامده بود تنها یك رژیم استبدادی با آغاز یك حرکت دموکراسی تغییر یافت، اما بحران عظیم اقتصادی به میان آمد در حالیکه کشور های غربی و امریکا با تمام قدرت و پشتبانی اقتصادی و سیاسی خود برای استحکام رژیم نو پای فدرالی روسیه تلاش کردند، اما مشکلات اقتصادی بطوری آمد که حتی حیوانات اهلی را شکار می کردند که صادر کنند. اما در کشور ما که متأسفانه هیچ یك از دوستان ما حتی یك کشوری اسلامی هم هیچ نوع کمکی ولو کمك انسانی برای ما نکرد اینکه چه مشکلاتی ایجاد شده حتی این کشور ها را به حال خود می گذاریم ، کشور های غیر اسلامی و دوستان افغانستان را میدیدیم که تازمانیکه اتحاد شوروی قبلی سقوط نکرده بود ده ها موسسه کمك رسانی در پشاور و کویته بود اما به محض که اتحاد شوروی در آستانه سقوط قرار گرفت، بار و بستره خود را بستند و بجز از یك تعداد از موسساتیکه کمك های انسانی را به حد بسیار محدودی انجام میدهند دیگر همه کشور ها مسؤلیت های اخلاقی خود را فراموش کردند **نه کشور های اسلامی و نه امریکا و نه سایر کشور های غربی هیچ یکی ، هیچ نوع کمکی به ملت افغانستان نکردند. گناه ملت افغانستان چه بود ، یك و نیم ملیون شهید داد ، تا کشور های مختلفی شبها آرام بخوابند که برژنیف کدام دکمه راکت هستوی را فشار ندهد ، و یکی ازشهر ها در فلان کشور از بین نرود . ملت افغانستان به عنوان یك سد اسکندری در برابر تهاجم و پیشروی روسها به کشور های دیگر بود.** اما به محضی که اتحاد شوروي سقوط کرد همگی این ملت را فراموش کردند، این ملت را هیچ کس بیاد نیاورد ، که تماماً ویران شده ویك و نیم ملیون شهید داده و معیوب و معلول داده و حتی **جای تعجب است** که مداخلات خارجی بصورت بی **شرمانه وجود دارد ، هیچ کشوری را نمی بینیم که در برابر این مداخلات خارجی یك عکس العمل انسانی و مثبتی نشان بدهد.** ما از موسسات بین المللی خواستیم از ملل متحد خواستیم از کنفرانس وزرای خارجه کشور های اسلامی خواستیم که شما بیایید درتمام دوران شوړی اهل و عقد عملاً شما سهم بگیرید تا جریان را از نزدیك ببنید در جریان آتش بس ها برایشان گفتیم که شما بیایید مراقبین و ناظرین خودر ا بفرستید تا ببنید که چه کسی آتش بس را نقض می کند و چه کسی جنگ ها را ادامه میدهد .اما تا هنوز هیچ نوع عکس العمل جدی صورت نگرفته است. ما امید وار هستیم با اشتراك نماینده سازمان ملل متحد ، بعد از این ملل متحد به حال ملت افغانستان توجه [illegible] اما یك مطلب را ناگفته نباید گذاشت، بنرا ما انتظار داریم که مؤسسات انسانی ملت ستمکشیده افغانستان را در هر نوع مشکلات عملاً همکاری نمایند.

ملت افغانستان است که باید خودش تصمیم بگیرد ، و برای راه حل مشکلات خود شان فیصله ای صادر بکنند و به همین اساس است که تا امروز انتظار زیادی را از شورای اسلامی و ملی ومردمی خود داریم ، از شورای هرات و از تصمیم های شما برادرانیکه در این شوری سهم داشتید انتظار زیادی داریم زیادتر به زبان فارسی صحبت کردم و بعضی مسایل را به اجازه شما پشتو صحبت می کنم.

د افغانستان اسلامی دولت جمهور رئیس محترم پروفیسور برهان الدین ربانی په هرات کی جوړه شوی غونډی ته د خپلی وینا په ترڅ کي په پښتو ژبه هم دغونډی برخوالو ته خپله وینا واوروله استاد د خپلی وینا په پیل کی وویل:

ورونو! د افغانستان د غمځپلی او دردیدلی ولس ، قهرمانانو له خپل ولس او دوستانو نه زما غوښتنه دا ده چی دافغانستان د اوسنی بحران په هکله باید خپل تصامیم او خپل منطقی موقف اظهار کړی، واقعیت دا دی چی زمونږ په هیواد کی جنگ تحمیل شویدی اما دا جنگ د چا له لوری تحمیل شویدی؟ او ددی جگړی مسؤل څوك دی؟ د کوم لوري مسؤولیت ډیر دی؟ پدی اړه باید ډیر زیات فکر وکړو او یوه لاره پیدا کړو- حقیقت دا دی چي په هیڅ کوم فرهنگی قاموس کي، په حقوقی اصطلاحاتو کي او په اسلامی احکامو کي داسي قالب او چوکات پیدا کیږی نه چي دوه لورو ترمینځ دی جگړه رامینځته شی او دواړه لوري دی برحق وي او یا دواړه لوری د باطل په لیار روان وی.

د اسلام له نظره قرآن عظیم الشان فرمائی: «وان طائفتانمن المؤمنین اقتتلوا فأصلحو بینهما و إن بغت إحداهما علی الأخری فقاتلوا التی تبغی حتی تفیء إلی آمر الله...»

دخدای حکم دی کله چی شخړی را مینځته کیږي کیدای شي چي مصلحین د اصلاح لپاره خپل اصلاحی پروگرام پیل کړی، او دا ووائی راځی چی ستاسو په مینځ کی سوله وکړو اما کله چي بیا جگړه وشوه ورروسته له سولی نه یو لوری که بغاوت وکړ یابی تیری وکړ هغه بیا مسئول دی او د قرآن حکم دی چي بیا هیڅوك باید له دوی سره پاتی نشي.(فقاتلو التی تبغی) که دولت باغي يي د دولت پر خلاف باید جگړه وشي که «اپوزیسون» که مخالفین باغی بي ددوی پر خلاف باید جگړه پیل شی.

مصیبت دا ږ زمونږ گیلی او شکوی له هغو ورونو، له هغو تنظیمونو نه دی چی پدی اوسنی بحران کی بیطرف او بیغرض پاتی شویدی.

زمونږ گیله داده چی دوی ولی بیطرف پاتی شویدی آیا دواړه لوری بر حق دی، آیا دواړه لوری باطل دی، خو حقیقت دادی چي یو لوری بر حق یا یو لوری ډیر زیات پر مباشری لیاری روان دی او بل لوری کی تیروتنی لږدی، خو دوي داسی دریځ غوره نکړ ، اوس دوي یواځې د دولت په وړاندی نه بلکه زه یقین لرم چي ددی شوری او د شوري د تصامیمو او پریکړو په وړاندی به هم همداسی عکس العمل را مینځته کیږی- یو شمیر کسانو داسی تبلیغات پیل کړی ږ چي دا شوری دیوی ډلي او د یوه فرد دملاتړ لپاره جوړه شویده - خو حقیقت دا ږ چي په همدغه شوري کی دی ډلی او د همدی ډلی مشر غوښتنه درلوده او اصرار یی کاوه چي ما گوښه کړی او دا ستر مسؤلیت زما له اوږونه واخلی.

د اسلامی دولت رئیس محترم استاد برهان الدین ربانی د خپلی وینا په ترځ کی د شوري د جوړیدو او د شوری د تدویر د مسئولینو د هلو ځلو او هڅو په اړه وویل:

زما نه مخکی نورو هغو کسانو چي ځان نه یی د اختلاف نښه جوړه

واقعیت دا دی چی زمونږ په هیواد کی جنگ تحمیل شویدی اما دا جنگ د چا له لوری تحمیل شویدی؟ او ددی جگړی مسؤل څوك دی؟ د کوم لوري مسؤولیت ډیر دی؟ پدی اړه باید ډیر زیات فکر وکړو او یوه لاره پیدا کړو- حقیقت دا دی چي په هیڅ کوم فرهنگی قاموس کيء په حقوقی اصطلاحاتو کي او په اسلامی احکامو کي داسي قالب او چوکات پیدا کیږی نه چي دوه لورو ترمینځ دی جگړه رامینځته شی او دواړه لوري دی برحق وي او یا دواړه لوری د باطل په لیار روان وی.

بعد از این نباید تصمیم های ملی ما درخارج از کشور صورت بگیرد و نباید برای هیچ کس اجازه بدهیم که

کړی هغو خلکو زمانه وړاندی ددغی شوري د تدویر او جوړیدو نه ملاتړ کاوه کله چي امیر صاحب اسمعیل خان کابل ته راغلی ؤ - حکمتیار ورته وویل چي دلته ځو ورځي پاتی شه زه گڼ درسره ځم - حتي امیر صاحب اسمعیل خان ټولو مشرانو سره خبرو نه وروسته بیا ما سره خبری وکړی.

محترم جمهور رئیس د خپلی وینا په یوه برخه کي وویل:

زما غوښتنه د حق له پلویانو او له ټولو ورونو نه چی د خپل هیواد د ستونزو د حل لپاره هلی ځلي کوی، له خپلو ټولو گاوندیو نه، له نړیوالو موسساتونه، لدی ټولو نه زما غوښتنه داده چی دوی دی د یوه حقیقی او منطقی حل لاره و لټوی او دا وسنی بحران د حل لپاره خپلو هڅو ته دوام ورکړی. محترم استاد د هرات د غونډی د پریکړو په اړه د غونډی برخوالوته وویل:

لکه چی د اهل حل وعقد د شوري په دوران کی تاسو نمایندگانو او ولسی استازو، تاسو قوماندانانو او تاسو علما و و عهد وکړ.تر هغه وخت پوري چي مونږ خپلي فیصلی او پریکړی ونکړو دا بی غیرتي او بی تنگی نه منو چي پرته له کومي پریکړی نه لاړشو - اوس که څوك وغواړي د تاسو پر پریکړو ملنډي ووهی، مسخری وکړی، د دغو پریکړو تخریب وکړی ددوی په وړاندی باید تاسی په کلکه ودریږی چاته اجازه مه ورکوی‌ـــی دی بحران ته نور ادامه ورکړي.

گرانو ورونو!

زه یقین لرم چي زمونږ دا وسنیو مشکلاتو او ستونزو لکه چی ما مخکی وویل همدا شوري زمونږ د بحران د حل لاره ده. او زمونږ ملت خپل مشکلات حل کولای شی - زما غوښتنه داده چی زمونږ دغه دانشمند ورونه جناب پخوانی صدراعظم داکتر صاحب یوسف، نورو محترمو علماو و جناب ابلاغ صاحب او نور ډیر گرانقدره ورونه چی غونډي ته راغلی دي دوی باید پخپلو پریکړو کلك ودریږی او زه پوره ډاډه یم چی دوی به په کلکه ودریږی تر څو لویه جرگه یا اسلامی جرگه منځته راشي او ستونزه حل شی.

زما غوښتنه داده چی دغه یوه ورونه دي له ځان سره قوماندانان او مجاهدین واخلي ملگري ملتونو ته، اسلامی هیوادونو کنفرانس ته، امریکاته، روسیی او هر هیواد ته دي لاړشي او ودی وایی چي تر کوم وخت پوري تاسی بی تفاوت پاتی کیږی- تر کله به دا ملت له دی ستونزی سره لاس او گریوان وی. نه د افغانستان د بیا وداتولو په اړه، نه دي د بشري مرستو په اړه، نه دي دسیاسی بحران د حل په هکله نه دی خارجي لاسوهني په هکله دیو مطلب په اړه هم، تاسی خپل غږ نه اوچتوی، پدی وروستیو شپو ورځو کي محترم مستبري دا غږ پورته کړ او له امریکا نه مو هم واوریدل چي دوي هم دا غوښتنه وکره چی باید لدي وروسته بهرني مداخله بنده شی زما غوښتنه داده چی تاسی د منظم گروپونو په شکل سره تاسي تشریف یوسی او د خپل هیواد اوسني حالت تشریح کړی. هغه حه چي په ما پوري اړه لری که څه هم حینی خلك وایی چی د دوی گوند او د گوند غري ځواك پخپل لاس کی اخیستی دی پداسی حال کی چي اوس حکومت کول د اور په مینځ کي لوبیدل دی.

زه د قدرت او ځواك د غضب او احتکار ملاتړ نه یم زه وایم او همیش مي ویلي دی چي هر څوك چی خپل دین وطن او اسلام سره وفادار وی مونږ ورته اهلاً و سهلاً وایو - کله چی مجاهدین بریالي شول نو مونږ د عقاید و د تفتیش محکمه جوړه نکړه چی ته کمونست یی راځه محاکمه کیږی ته فلانی یی راځه محاکمه

کیږی خو دا مفکوره مونږ سره نشته او مونږ هیله لرو چي انشاء الله زمونږ وورنه هم مونږ سره متفق دی.

برادران بسیار عزیز و محترم!

من زیاد صحبت نمی کنم تنها یکبار باز هم مطلب خود را تکرار می کنم در مراحل کنونی از تاریخ کشور مان دانشمندان ، شخصیت های ارجمندی که در کشور های مختلف مشغول زندگی و آوارگی خود هستند از آنها ما احترامانه در گذشته خواسته ایم و حالاهم از آنها می خواهیم که براي خدمت بیایند در داخل کشور برنامه ریزی کنند ، پلانی را بسازند افغانستان عزیز را آباد کنند.

هسته اردوی اسلامی گذاشته شد باید تمام نیرو های مجاهدین و آنانیکه در جهاد شرکت داشتند درین اردو سهم بگیرند و از طریق آن در دفاع از تاریخ کشور مان در دفاع از وحدت ملی افغانستان براي تمامیت ارضی طبق پیمان ملی و عظمت تاریخی کشور عزیز مان آماده شوند. این هسته های اولی اردوی اسلامی هستند که در سنگر های دفاع در برابر نوکران خارجی ها قرار دارند. یکی از خبرنگاران بعد از این که عناصر ماجرا جو از بالاحصار رانده شدند سنگر های مجاهدین را آمدند دیدند که درزمین هموار شش ماه مسلسل زیر خمپاره و راکت وتوپ از **جایشان بیجانشدند سنگرخود را ترك نکردند گفتند اگر اینجا فولاد هم می بود ممکن نبود که اینجابراي ده روز مقاومت بکند اما همین افراد بودند که شش ماه توانستند از این سنگر ها دفاع نمایند.** یك بلس دیوار در پیش رویشان نبود و از سرکوه ها انواع مختلف مرمی های آوان ، راکت و توپ برسر شان می بارید یقیناً که ملت قهرمان ما دست آورد عظیم تاریخی داشت اما دست های ناپاك خواستند عظمت تاریخی ما را عظمت جهادی ملت ما را وحدت ملی افغانستان را از زیر کنترول ما بیرون بیاورند . اما ما مطمین هستیم باز فرزندان مجاهد این کشور قسمیکه دیروز در برابر قدرت جنایت کار اتحاد شوروی سابق دلیرانه رزمیدند ومشتاقانه به سنگرهای جهاد شتافتند امروز بار دیگر در راه از بین بردن بحران کنونی در راه ایجاد یك افغانستان متعهد، افغانستان مستقل، افغانستان اسلامی، افغانستان پرقوت و نیرومند به باز سازی کشور ویرانشان مردانه و آگاهانه همچون فرزندان صادق کشور خواهند پرداخت و در برابر هر چلنجی ما آماده هستیم که قرار بگیریم.

شاید بعضی ها تصور کنند که دوطرف جنگ از طریق خارجی ها تمویل می شوند. برخی از اپوزیسیون یقیناً هر نوع کمکی از خمپاره و راکت و پول وهر چیز در اختیارش قرار داده میشود ، اما من چلنج میدهم و شما هم دولت ها را در هرجایی که هستید بپرسید که به دولت اسلامی افغانستان یك حبه و دینار ، یك پیسه از هیچ کشوری کمك صورت نگرفته است، اگر همت فرزندان صادق تان نمی بود حالا شاید بحران کشور خطر ناکتر می بود و اگر عناصر مخرب و کسانیکه احساس مسوولیت در برابر اسلام در برابر تاریخ در برابر ملت و در برابر دستاورد جهاد عظیم ملت تان نکردند اگر دست شان بالا می بود شما میدیدید که در هرکوچه حمام خون بر پا میشد، شما یکبار آنها راکسانیکه امروز نه در برابر دولت بلکه در برابر ملت خود قرار دارند و میجنگند ببینید آنها را عناصر بسیار وحشی صفت عناصری که هیچ فرهنگ ملی و اسلامی را ارزش نمی دهند و به او پیوند عمیق ندارند می یابید. اگر کسی احساس داشته باشد که در فردا زعیم کشور باشد ایا برخود حق میدهد که طفل کابل را، زن کابل را، مرد کابل را، پیر مرد کابل و مردم مظلوم را در شهر کابل دو سال مسلسل در زمستان و تابستان مورد فیر راکت قرار بدهد؟! احساس اسلامی در دلشان وجود ندارد. ذره ای مروت و انسانیت ندارند، گناه کودك کابل چیست؟ گناه خواهر کابل چیست؟

که هر روز بر سر خود راکت بخورد، اگر جنگ میکردند، راستی اگر مرد میبودند و مردانه میجنگیدند، جاهای دیگری بود که میرفتند نیروهای دولت را در آنجا میزدند، اما تمام ابتکارشان برای کشتار مردم بی پناه است، آنها امروز ارتباط خود را با ملت خود قطع کردند، ارتباط خود را با اسلام قطع کردند، ارتباط خود را با تاریخ قطع کردند، اینها می فهمند که بغیر از یك چیز؛ رسیدن به قدرت درآرزوی چیز دیگری نیستند، به این اساس آنها بی رحمانه می کشند بی رحمانه قتل می کنند، و دولت اسلامی - نمی گویم دولت اسلامی - فرزند های مجاهدتان برادر های تان، بخاطر حکم تاریخ و استقلال کشور تان تا حالا جنگیدند **در اینجا هیچ احتکار قدرت وجود ندارد اگر احتکاری است تنها احتکار نشستن در سنگر است، که در سنگر شان نشستند، می جنگند، و از استقلال و وحدت ملي و تمامیت ارضی کشور شان دفاع می کنند.**

از همه، آنانیکه در این گردهمایی ومجلس بزرگ اسلامی، ملی وتاریخی خود سهم گرفتند، از همه اینها به قدر دانی یاد نموده و **امیداوار هستم که این وثیقه ملی شان، فیصله شان به عنوان یك وثیقه ملی، به عنوان یك سند تاریخی که توسط خود مردم، توسط ابتکار خود مردم، خود قومندانها، خود دانشمندان محترم وعلمای محترم بمیان آمده این وثیقه ارزش تاریخی، ملي واسلامی خود را در تاریخ افغانستانداشتهباشد.**

من حالا هم میگویم و به خود میگویم و به هر زعیم و زمامداری که در کشور مان بعد از این می آید. باید برایشان بگویم از هیچ کسی اطاعت واجب نیست نه از رئیس دولت و نه از هیچ فردی دیگری که در خط انحراف و ضد اسلام و خط ضد آرمان ملت و مردم خود قرار بگیرد . از هیچ کس اطاعت نباید شد تا وقتی از یك کسی اطاعت صورت میگیرد که در راه خدا و در راه پیغمبر و در راه اسلام و در راه تامین مصالح علیای مردمش گام بردارد.

زعیم کشور، مسؤول امور کشور است بادار مردم نیست، بلکه اگر خادمش نباشد یك برادر شان است وحتی به بجای خادم شان است تا زمانیکه بتواند خدمت به مردم خود کند باید این مسوولیت را قبول کند و زمانیکه قدرت خدمت را نداشته باشد، باید به زور برطرف شود. به زور سلاح به زور لشکر نباید قدرت را کسی بگیرد.

برادران عزیز! ما یقین داریم که **ملت افغانستان بعد از این به هیچ مستبدی به هیچ دیکتاتوری به هیچ خود پرستی و به هیچ خود کامه ای و به هیچ چاکر و مزدور خارجی ای اجازه نمی دهد که برخلاف اراده مردم از طریق توطئه، از طریق سازش از طریق کودتا ها از طریق اعمال زور حکومت کند، باید اجازه ندهیم که هیچ کس بعد از این زعامت سیاسی کشور را از طریق نیرنگ از طریق، ایجاد کشمکش های نژادی، لسانی، منطقوی بدست بیاورد ، تعیین زعامت در کشور عزیز ما از طریق اراده مردم و از طریق شوری های اسلای باید صورتبگیرد.**

اگر برادر پشتونی، ازبکی، تاجکی، هزاره ای، بلوچی و نورستانی هرکسی مورد پزیرش مردم ما باشد. اگر یك وزیر سابقه دار، یك عالم دینی یك سنگر نشین، رئیس یك قوم، هرکسی مورد پزیرش و قبول مردم باشدبایدبه او احترام قایل شد از او اطاعت کرد ونباید بعداز این هیچ کسی خودرابزور به مردم تحمیل نماید.

من از این بیشتر وقت برادران را نمی گیرم یکبار دیگر از همه برادران عزیز و گرامی مان و از همه اشتراك کننده گان در این شوری یا این مجلس از خواهران از برادران از دانشمندان از قوماندانان از والیان و همه حاضرین قدر دانی میکنم.

و اقول قولی هذا و استغفر الله لی ولکم انه هو الغفور الرحیم.

لکه چی د اهل حل وعقد د شوري په دوران کی تاسو نمایندگانو او ولسی استازو، تاسو قوماندانانو او تاسو علما و و عهد وکړ تر هغه وخت پوري چي مونږ خپلي فیصلی او پریکړی ونکړو دا بی غیرتي او بی تنگی نه منو چي پرته له کومي پریکړی نه لاړشو - اوس که څوك وغواړي د تاسو پر پریکړو ملنډي ووهی، مسخری وکړی، د دغو پریکړو تخریب وکړی ددوی په وړاندی باید تاسی په کلکه ودریږی چاته اجازه مه ورکوی چی دی بحران ته نور ادامه ورکړي.

وشاورهم فی الامر فاذا عزمت فتوکل علی الله (قرآنکریم)

قطعنامهء شورای عالی اسلامی افغانستان منعقدهء هرات باستانی

ملت مسلمان و شهید پرور افغانستان طی مجاهدات و مبارزات حق طلبانه خود علیه کفر و طاغوت ورژیم های دست نشانده اجنبی در کشور سر انجام توفیق یافت تا جهاد با عظمت،تاریخی واسلامی را که در واقع خواست همه افراد مومن و مجاهد کشور میباشد بیاری خداي توانا و ندای وجدان بیدار خویش در میهن باستاني ما به پیروزی رساند و باسر افرازی از مرحله دشوار خون و آتش بمرحله پایه گذاری یك نظام اسلامی گام بگذارد.

دسایس و توطئه های خارجی که توسط اجیران وعمال خود فروخته آنها بر ملت مومن و مجاهد ما تحمیل گردید سبب ایجاد حوادث المناك و مصایب بیشماری گشت که مایه تاسف شدید همه مجاهدین صدیق و مردم مظلوم ما میباشد.

فیصله نامه ها و تعهدات میان رهبران در خارج مرز های کشور و تشکیل حکومت های موقت نه تنها منتج به اعاده صلح و ثبات در کشور نگردید بلکه هنوز بر بی ثباتی وتشنج اوضاع افزود:

ادامه بی ثباتی وجنگ تحمیلی زمینه را برای ملیشه ها و آشوبگران مساعد ساخت تا به حیات سیاسی خود ادامه داده و باردیگر در صدد احیای قدرت سیاسی خ‌ش در افغانستان برآیند.

طوریکه همه شاهدیم این جنگ تحمیلی برای رسیدن به قدرت هر روز باعث ریختن خون عده از مردم بیگناه و بیدفاع ما در شهر کابل و سایر ولایات کشور گردیده و ویرانی هرچه بیشتر آنرا به بار می آورد. مسلما ادامه چنین وضع بر عظمت و شکوه جهاد ملت مجاهد ما لطمه سنگین وارد ساخته و خواست هیچ فرد مجاهد و تبعه مومن این کشور بوده نمیتواند. بخاطر تحقق این آرمان و خواست ملت مجاهد افغانستان امارت عمومی حوزه جنوبغرب کشور ابتکار طرح صلحی را روی دست گرفت و برای تطبیق و عملی شدن آن با رهبران تنظیم ها شخصیت ها و افراد مومن و موثرکشور در داخل و خارج بحث وتبادل نظر نموده اولین جلسه را به این منظور در ماه ثور سال جاری در شهر باستانی هرات به اشتراك والیان و قوماندانان جهادی پانزده ولایت جنوب و جنوبغرب کشور دایر نمود.

د،می جلسه به اشتراك مسولین ۲۵ ولایت کشور در دهه اخیر ماه ثور سال جاری در شهر باستانی غزنی منعقد شد و فیصله گردید تا جلسه آینده در شهر شهید پرور هرات دایر گردد. به تأسی از فیصله فوق اینك سومین جلسه والیان، قوماندانان، علما، شخصیت های فرهنگی و سیاسی کشور و مسؤلین جهادی که ممثلین راستین ملت مجاهد افغانستان اند از چهار شنبه ۲۹ سرطان ۱۳۷۳هـ ش الي دوشنبه ۳ اسد ۱۳۷۳ هـ ش در شهر هرات دایر گردید و در آن به اتفاق اراء فیصله های آتی بعمل آمد.

ماده اول:

از آنجائیکه تعیین سرنوشت سیاسی کشور در چوکات شریعت اسلامی متعلق بمردم میباشد شورای عالي اسلامی افغانستان فیصله کرد تا بمنظور تصویب قانون اساسی، انتخاب زعامت سیاسی کشور و اتخاذ تصامیم راجع به سایر مسایل سرنوشت ساز لویه جرگه اسلامی (شورای کبیر اسلامی) در اول عقرب سال جاری در داخل افغانستان دایر گردیده و کمیسیون تدویر لویه جرگه را عهده دار انجام این وظیفه مهم گردانید. کمیسیون تدویر لویه جرگه وظیفه دارد تا همکاری همه اطراف ذیدخل، سازمان کنفرانس اسلامی وملل متحد را در نیل به این هدف جلب نماید.

ماده‌دوم:

رهبران تنظیم های جهادی صلاحیت احصاری تصمیم گیری در امور مهم و سرنوشت ساز کشور را دارا نمباشند این صلاحیت از آن نمایندگان مد‌ت است.

ماده‌سوم:

در مورد کمونیست ها، ملیشه ها و قاطع الطریقان احکام شریعت اسلامی صراحت کامل داشته مطابق آن عمل میشود.

مادچهارم:

هرنوع حکومتی که برخلاف اراده مردم تحت وصایت خارجی ها ساخته شود مردود و محکوم است.

ماده‌پنجم:

مداخلات خارجی را در امور داخلی کشور خویش شدیداً محکوم نموده و از آنجائیکه افغانستان وکشور های مداخله گر از اعضای ملل متحد میباشند از این سازمان وهمچنین ازسازمان کنفرانس اسلای تقاضا میشود تا بر مبنای میثاق خویش در قطع مداخلات خارجی از افغانستان مجدانه اقدام نمایند.

ماده‌ششم:

افغانستان کشوری است واحد و غیر قابل تجزیه هرنوع اقدام تجزیه طلبانه وتحرکات مبتنی بر تبعیضات نژادی، قومی، زبانی، مذهبی و منطقوی در آن محکوم و مردود است.

ماده‌هفتم:

تامین آتش بس و بازگشائی راه ها از خواست های برحق شورای عالی اسلامی میباشد.

ماده‌هشتم:

بمنظور تامین امنیت و صلح سراسری در کشور، باز گشائی راه های مواصلاتی، سرکوبی نیروهای بغاوتگر، دفاع از تمامیت ارضی و دفع و طرد هرنوع تجاوز خارجی اردوی اسلامی به کمیت یکصد هزار نفر تشکیل گردد و اتخاذ ترتیبات اجرائیوی این فیصله به کمیسیون نظامی موکول گردیده است.

ماده‌نهم:

از سازمان کنفرانس کشورهای اسلامی، سازمان ملل متحد وهمه کشورهای دوست تقاضا بعمل میاید تا بطور عاجل در جهت تامین احتیاجات عامه مردم ما وهمچنین درامر بازسازی کشور ویران شده ما بدون قید و شرط سهم فعال بگیرند.

ماده‌دهم:

مجلس بعد از غور و بررسی ممتد کمیسیونهای سیاسی و نظامی پیرامون مساله انتقال قدرت در خلال انجام عملیه انتخابات لویه جرگه در پرتو شورای حل و عقد وحکم اعتبار شورای حل وعقد از طرف سترمحکمه واعلان شخص جناب رئیس دولت مبنی بر کاندید نبودن در فاصله زمانی تا تدویر انتخابات لویه جرگه چنین فیصله بعمل آورد که فیصله نهایی به ارتباط موضوع از طریق کمیسیون تدویر لویه جرگه اسلامی با مشوره و ارتباط جهات واطراف ذیدخل در مرکز کشور اتخاذ کردد.

مادمیازدهم:

فیصله های شورای عالی اسلامی افغانستان در هرات که توسط والیان قوماندانان و شخصیت های فرهنگی و سیاسی کشور صورت گرفته خواست ملت مسلمان و مجاهد افغانستان بوده مخالفت با آن مخالفت با خواست ملت ومصالح علیای اسلامی و ملی کشور ما است. ما اعضای این شوری قاطعانه تعهد میسپاریم تا در برابر هرگونه بغاوت علیه این وثیقه ملی با پایردی ایستادگی نمایم. و من الله التوفیق

افغانستان در هفته ایکه گذشت

ماخواستار روابط گرم ومستحکم با پاکستان هستیم

«استاد سیاف»

استاد سیاف رهبر اتحاد اسلامی افغانستان در مصاحبه با روزنامه وحدت که در شماره ۳ اسد سال جاری به چاپ رسیده گفته است روابط ما با پاکستان بیشتر از این گرم و مستحکمتر خواهد گردید. وی این سخنان را پس از تبلیغات مطبوعات پاکستانی در رابطه با موضوع ملا عبدالسلام ابراز نموده است.وی اضافه نموده ما با پاکستان روابط برادرانه داریم و این روابط پس از این واقعه نیز ادامه خواهد یافت. نامبرده اظهار امید واری کرده که تعلقات دوستانه را با پاکستان بر مبنای اصول اسلامی همچنان حفظ نماید.

نصیرالله بابر وزیر خارجه پاکستان:

تصور مداخله در امور افغانستان را نیز نموده نمیتوانیم

بابر طی، گفتگویی به تاریخ ۲ اسد سال جاری گفته است پاکستان با افغانستان روابط بسیار حسنه دارد و این روابط نهایت دوستانه و برادرانه میباشد.

نامبرده افزوده است: حوادثی چون اسارت مامورین پاکستانی و انجینران چینائی توسط یکتن از قوماندانان مجاهدین اثری به این روابط نخواهد گذاشت.

محکمه ایالت سرحد پاکستان:

تسلط غاصبانه بر ملکیت افغانستان در پشاور را باطل اعلام کرد

گزارش منفصل قونسلگری افغانستان در پشاور و جراید پاکستانی حاکیست: قونسلگری دولت اسلامی افغانستان در پشاور از تصرف غیر قانونی یکتن از اتباع پاکستان به سرائی که ملکیت آن مربوط افغانستان و در مقابل جناح پارك در پشاور موقعت دارد. به محکمه ایالت سرحد شکایت نمود، شخصی که آپارتمان را به صورت غیر قانونی تصرف نموده محمد هاشم نام دارد و برادر فرید طرفان یکتن از عضای بلند پایه حزب ولی خان میباشد.

مقامات قونسلگري دولت اسلامی افغانستان پس از ارائه اسناد معتبر و مناقشه زیاد سر انجام موفق شدند. محکمه را به تثبیت ملکیت افغانستان قانع سازد، محکمه فیصله نهائی خودرا مبنی بر قانونی بودن حق افغانستان بر آپارتمان نامبرده صادر نمود.

لازم به یاد آوریست سرای مذکور قبل از تشکیل پاکستان توسط دولت افغانستان خریداری شده بود و هاشم نام شانزده سال قبل زمانی ساختمان نامبرده را متصرف گردید که او به حیث کارمند «د افغانستان بانك» در پشاور کار میکرد و دریکی از اطاقهای تعمیر نامبرده سکونت داشت.

موصوف با ساختن اسناد جعلی و غیر قانونی و توافق «گل آغا» قونسل وحمدالله سکرتر سوم رژیم سابق قرار داد خطی را به امضای گل آغا برای به اجاره داشتن سی وسه سال تعمیر مذکور.در دستدارد در حالیکه خرید و فروش ملکیت دولت بالا تر از صلاحیت قونسلگری است.

هیأت شورای جلال آباد وارد مزارشریف گردید.

روزنامه وحدت بتاریخ ۱۳ اسد گزارشی را به نقل سپرده که در آن آمده است شو‌ی جلال آباد هیأتی را به مزار شریف اعزام نموده تا دعوت نامه آن شورا را به رشید دو‌م قوماندان ملیشه ها مبنی بر شرکت در سمینارپکه قرار است در جلال آباد دایر گردد برسانند.

روزنامه در گزارش خود می افزاید دوستم دعوت شورای جلال آباد را پذیرفته و برای شرکت در سیمینار نامبرده اظهار آمادگی نموده است.

قابل ذکر است دولت اسلامی علیه ملیشه ها اعلام جهاد نموده و دوستم از شرکت در شورای بزرگ و سرتاسری هرات محروم ماند.

بیانیه سفارت افغانستان در اسلام آباد:

هند هیچگونه کمك نظامی به افغانستان نکرده و شایعات منتشره در مطبوعات پاکستان بی اساس است.

بیانیه سفارت افغانستان در اسلام آباد اخبار منتشره، در جراید پاکستان مبنی بر کمك های نظامی هند به افغانستان را مردود شمرده آنرا بی بنیاد خوانده است.

در پریس ریلیز آمده است خبر نشر شده در روزنامه جنگ در مورد همکاری مشترك ادارات امنیت افغانستان و هند برای تخریبکای در پاکستان تبلیغات کذب و بی اساس دانسته شده اضافه گردیده، روابط افغانستان و پاکستان بر اساس اصول اسلامی و عدم مداخله در امور یك دیگر استوارمیباشد.

وافغانستان به پالیسی عدم مداخله در امور کشورهای دیگر عمل مینماید

در بیانیه علاوه گردیده پاکستان که چهارده سال با مجاهدین همکاری نموده واز آنها مهمانداری کرده است قابل تصورنیست افغانها دست به تخریبکاری علیه پاکستان بزنند

در برخورد های لغمان میان گروپهای حزب دها تن کشته وزخمی گردیدند.

گزارش آژانس اسلامی افغان مشعر است در برخوردهای داخلی میان قوماندانان و گروپهای حزب حکمتیار در لغمان که هنوز ادامه دارد دها تن کشته و تعدادی زیادی زخمی گردیده است، اکثر کشته شده گان را مردم عادی و غیر نظامی تشکیل میدهد.

برخوردها پس از قتل قوماندان ناصر در مرکز ولایت لغمان بوقوع پیوست. قوماندان ناصر و قوماندان فرار از دیر زمان به اینطرف با همدیگر مخالفت و دشمنی داشتند و در حال کمین گیری علیه یکدیگر بسر میبردند.

بدون شك قتل ناصر که از قوی ترین قوماندانان حکمتیار در آن منطقه به شمار میرفت ضربه، تکان دهنده به موقیعت حزب در لغمان وارد آورده است.

کدام ائتلاف؟

«اداره ائتلافی» یك دروغ شاخدار و «ائتلاف هماهنگی» یك واقعیت اشکار است

با تشکیل حکومت مجاهدین در بهار ۱۳۷۱ بر اساس توافق همه رهبران تنظیم های جهادی، یك بار دیگر آقای حکمتیار در برابر همه تنظیم ها قرار گرفت و علیه حکومت ائتلافی تنظیم های جهادی جنگ خونین و تباهکنی را براه انداخت که تا امروز ادامه دارد.

این در حالی است که آقای حکمتیار بار ها اعلام داشته است که به توافق نامهء پشاور التزام دارد!!

ببرد های شدید و ویر بکر، آقای حکمتیار و مزدوران دشنـ نویس او به تبلیغات شدید و زهراگین نیز دست زده و منجمله حکومت مجاهدین را «ادارهء ائتلافی» نام نهاده اند!!

و جای تعجب است که در شرارت نامهء شهادت گاهی دولت اسلامی، حکومت اسلامی و حکومت مجاهدین نیز می نوشته اند!!

بویژه زمانی که از «استاد فرید» و یا حکمتیار ذکری بعمل آمده! و ده ها بار در همان یك شمار و حتی یك صفحه نوشته اند که:

«ربانی رئیس ادارهء ائتلافی» و حکمتیار صدراعظم دولت اسلامی!!

قبل از آنکه منظور اینان را از «ائتلاف» و «ادارهء ائتلافی» به استناد نوشته های قبلی خود شان ، بیان داریم لازم به تذکر است که آقای حکمتیار در طی پانزده سال اخیر تلاش ورزیده است تا به هر صورت ممکن یا قدرت سیاسی را بصورت شخصی و انحصاری تصاحب نماید و یا در نتیجه ائتلاف با جناح های مختلف کمونیستی. ولی هرگز حاضر نبوده تا با تنظیم های جهادی در یك اداره وحکومت مشترك سهم بگیرد.

از ائتلاف ننگین او با حفیظ الله امین و بعد تنی وبعد تر وطن جار و بالاخره دوستم و از خصومت و جنگ های دامنه دار او علیه همه تنظیم ها و جبهات چنان بر می آید که مزاج و طبعیت او فقط با ائتلاف با کمونیست ها سازگار است وبس.

زمانی که در اول بهار۱۳۷۱ مجاهدین به دروازه های کابل رسیدند و رژیم کمونیستی نجیب با سقوط اتحاد شوروی چانس بقا و دوام نداشت و قسمت عمده نیرو های نظامی آن آمادهء تسلیم کامل و بلاقید و شرط به مجاهدین بودند. و پس از برکناری نجیب حاضر شده بودند تا بدون جنگ وخونریزی قدرت را به مجاهدین بسپارند، درین شرایط مجاهدین فاتح و در رأس برادر انجنیر احمد شاه مسعود از رهبران تنظیم های جهادی خواست تا هرچه زود تر روی یك طرح و حکومت توافق نمایند و جهت تسلیم گیری قدرت به کابل بیایند وهمان بود که توافق نامهء پشاور به اشتراك همه تنظیم های مؤثر جهادی امضاء گردید و بر اساس آن آقای مجددی بحیث رئیس کمسیون انتقال قدرت وممثل دولت اسلامی وارد کابل گردید.

اکنون ببینیم که آقای حکمتیار چه موقفی داشت؟!

او جلسات رهبران در پشاور را ترك گفته و به اطراف کابل آمد تا به کمك و رهنمائی شهنواز تنی و سایر جنرالان خلقی که در پاکستان مهمان او بودند، ائتلاف تازه ای را با بقایای خلقی ها در اردوی نجیب و بصورت مشخص با جنرال وطن جار وزیر دفاع و جنرال پکتین وزیر داخله ، سازمان دهد!

و در عین زمان با آقای بینن سیوان نمایندهء سر منشی ملل متحد وطرح امریکائی او نیز سر توافق و سازش داشت! که بر اساس آن یك حکومت ائتلافی شامل اطراف بیطرف مورد قبول همه (بشمول رژیم نجیب) از اسلام آباد به کابل صادر می گردید!

و بالاخره نمایندگان حکمتیار در پای موافقت نامهء پشاور نیز امضاء کردند و همزمان با پرتاب راکت های کشنده و ویرانگر به کابل و در جریان شدت جنگ های تباهکن که حکمتیار بناحق براه انداخته بود ، سخنگوی او اعلام کرد که استاد فرید را بحیث صدراعظم دولت اسلامی معرفی می نمایند!!

دشنام نویسان «شهادت زور» در نخستین روز های امضای موافقت نامهء پشاور تا امروز به وقفه ها اصطلاح «ادارهء ائتلافی» و «ائتلاف» را بکار می برند ولی منظور شان ازین اصطلاح بار ها دگرگون گردیده است!!

دشنام نویسان شهادت زور در بیشتر از دوسال گذشته اکثرًا از «معاهدهء جبل السراج» یاد می کنند وادارهء ائتلافی ادعایی خویش را زاده ای آن معاهده می دانند.

دشنام نویسان همواره ادعا داشته اند که معاهده جبل السراج میان جناح های(مثلث شوم)به شرح ذیل صورت گرفته و ادارهء ائتلافی بمیان آمده:

۱- مجاهد نماها تحت رهبری مسعود و مسعود بحیث رئیس ائتلاف

۲- کمونیست ها وعمدتاً پرچمی ها در تشکیل جنبش ملی تحت رهبری دوستم

۳- عناصر اجیر ومزدور یك کشور همسایه توسعه طلب تحت رهبری مزاری .

اینست ائتلاف وادارهء ائتلافی از نظر دشنام نویسان که صفحات شهادت زور را از آن پر ساخته بودند. و پس از شکست کودتای کمونیستی ۱۱ جدی اسناد بسیار مهم ائتلاف!! را نیز به نشر سپرده اند:

در شماره پنج حوت ۱۳۷۲ جریدهء شهادت سند بسیار مهم ! به نشر رسیده «فرمان تقرر دوستم بحیث معاون شورای جهاد اسلامی» که مسعود رئیس ائتلاف شمال این فرمان را صادر کرده است.

و گاهی ادارهء ائتلافی را محدود و منحصر به استاد ربانی و مسعود و دوستم میدانستند ، طوری که در سرمقاله شهادت مؤرخ ۱۳۷۱/٥/۱۱ می خوانیم:

«ربانی و مسعود در ائتلاف با جنبش شمال، ادارهء ائتلافی را بوجود آوردند. »

وبالاخره پس از آنکه ملیشه ها نتوانستند که نه تنها از دولت امتیاز بگیرند بلکه موجودیت شان نیز برای دولت غیر قابل تحمل بود و کاملاً رد و طرد گردیدند، درینجاست که دشنام نویسان با سرور و شادی از مرگ و انتحار ائتلاف سخن گفتند. به اقتباسات زیر توجه نمائید:

۱- درسرمقاله دشنام نامهء شهادت مؤرخ ۱۳۷۱/۱۰/۳ تحت عنوان«ائتلاف انتحار می کند» آمده است:

« ملیشه های دوستم را که جز اردوی اسلامی می خواندند ، حالا ملیشه های مطرود جامعه، صفت نموده اند... رهبر حزب وحدت را... معرفی می کنند جناب حضرت صاحب و پیر صاحب...... پیران و سلطنت طلب متصف شده اند... این تبلیغات شدید جمعیت علیه حلیفان سابقه و درگیری عملی افراد شورای نظار با افراد حزب وحدت و قطعات رژیم سابقه درحکم انتحار ائتلاف نیست؟!»

۲- در مجموعهء مصاحبه های حکمتیار که تحت عنوان«د افغانستان اسلامی حکومت په وړاندی خنډونه، » در عقرب ۱۳۷۲ بچاپ رسیده در صفحه ۷٤-۷٦ تحت عنوان «عوامل از هم پاشی ائتلاف» می خوانیم:

سوال: میخواهیم بپرسیم که عامل اساسی فرو پاشی و چند دستگی ائتلاف چه بوده و چرا رشته هایش در کمترین مدت از هم گسیخت؟

جواب: واقعیت اینست که اصلاً این ائتلاف غیر طبیعی بود و با عدم درك و تشخیص از همدیگر... بشکل غیر اصولی و غیر طبیعی اش صورت گرفت. ولی بعد از ائتلاف و مدتی کار مشترك دیدند که نسبت به همدیگر خود اشتباه کرده اند... لزوماً ائتلاف به تدریج متلاشی شد... پس ازین امید وارهستم که هر ائتلاف با جهت گیری خاص و بر اساس تشخیص سالم باشد و مبنای فکری و اعتقادی داشته باشد...»

از مطالب و اقتباسات بالا چنین بر میآید که از نظر حکمتیار و دشنام نویسان مزدور او:

۱- ادارهء ائتلافی زادهء معاهدهء جبل السراج است.

۲- معاهدهء جبل السراج میان مسعود، دوستم و مزاری صورت گرفته بود.

۳- مسعود رئیس ائتلاف بود و فرمان تقرر دوستم را بحیث معاون شورای جهاد اسلامی صادر نموده بود.

٤- ادارهء ائتلافی در نتیجه ائتلاف استاد ربانی و مسعود با جنبش ملیشه ها بوجود آمده بود.

٥- ائتلاف مشتمل بر جمعیت اسلامی، ملیشه های دوستم، حزب وحدت، مجددی و گیلانی بوده است.

٦- ائتلاف انتحار کرده است و از بین رفته است.

۷- ائتلاف غیر طبیعی بود و بتدریج متلاشی شد.

۸- حکمتیار امید وار بود که پس از همپاشی این ائتلاف هر ائتلاف دیگر با جهت گیری خاص صورت گیرد و مبنای فکری واعتقادی داشته باشد.

اکنون باید از دشنام نویسان پرسید که:

۱- در صورتی که ائتلاف ادعایی شما مشتمل بر مسعود و دوستم و مزاری بود پس امروز که شما به دوستم و مزاری پیوسته اید، از کدام ائتلاف صحبت می کنید؟!

آیا ائتلاف از جبل السراج به مزار کوچ کشی کرده یا به چهار آسیاب؟!

بهر صورت در ائتلاف ادعایی شما فقط پای جمعیت اسلامی دخیل بوده ، چگونه شد که پس از گذشت قریب دو سال، به یکبارگی نام استاد سیاف را نیز درج دوسیه ائتلاف ادعایی خویش نمودید و در عوض نام

ص (۹)

در دولت اسلامی، رئیس جمهور، صدراعظم ، وزراء و رؤسا وهمه پست های مهم نقط در دست شخصیت های مجاهد و مربوط به تنظیم های جهادی بوده واگر برای مدتی ملیشه ها نیز جز اردو بوده اند، باز هم تحت امر وقوماندهء وزارت دفاع بودند و دوستم بار ها طی مصاحبه های رادیوئی گفته است که «ما تحت قوماندهء وزارت دفاع می باشیم».

کدام ائتلاف؟ ...

دوستم و مزاری را حذف فرمودید؟!

و اکنون می بینیم که ائتلاف چیست وچه کسانی ائتلاف کرده اند؟

باز هم صفحات کلکسیون دشنام نامهء شهادت را ورق می زنیم و به آن استناد می نمائیم:

درصفحه دوم جریدهء شهادت مورخ ١٣٧١/٣/١٧ تحت عنوان بزرگ «تحلیلی پیرامون اکاذیب دشمنان و مواضع برحق حزب اسلامی افغانستان» که لزوماً باید نوشتهء امیر و یا به دستور او باشد، زیرا مواضع تنظیم خویش را اعلام داشته چنین می خوانیم:

«...... این قماش عناصر قادر به درك تفاوت بین ائتلاف و تسلیم شدن نیستند. به آنها باید فهماند که ائتلاف یعنی تشکیل جبهه مشترك میان گروه های مختلف با حفظ هویت مستقل شان توافق بر سر ادارهء مختلط و توزیع پست ها در داخل شامل این جبهه میباشد که حزب اسلامی نه تنها مکرراً نفرت و انزجار خود را نسبت به آن ابراز داشته است بلکه هر پیشنهاد و پیشکش درین رابطه را به شدت رد نموده و به آن پشت پا زده است... هرگاه خدا ناخواسته، حزب اسلامی افغانستان جبهه ائتلافی با گروه های غیر اسلامی تشکیل میداد... ما تا زنده ایم در جبهه یی شرکت نخواهیم کرد که در آن یك فرد نا مسلمان عضویت داشته باشد.»

بلی! درست است که ما «قادر به درك تفاوت بین ائتلاف و تسلیم شدن» نیستیم وچه خوب که دشنام نویسان شهادت می توانند این تفاوت را به ما بفهمانند!! پس باز هم از دشنام نویسان می پرسیم که نظر به معلومات داده شدهء خود تان:

١- آیا دولت اسلامی یك ادارهء ائتلافی است؟

درست است که در کابینه های دولت اسلامی طی دونیم سال گذشته افراد همه تنظیم ها بشمول گروه جنگ افروز شما شرکت داشته اند ولی همه تنظیم ها حد اقل در ظاهر خواهان حکومت اسلامی بوده و در مرام وهدف با هم اختلاف جدی نداشته اند. بنابرین حکومت مجاهدین را هرگاه ائتلافی بدانیم به این معنی خواهد بود که تنظیم های مجاهدین «با حفظ هویت مستقل خویش» با هم ائتلاف نموده و حکومت ائتلافی تشکیل داده اند.

٢- هرگاه مقصود شما از «ادارهء ائتلافی» ائتلاف مجاهدین با کمونیست ها باشد و به یقین که نظر شما چنین است، پس باز هم نظر به نوشته ها واسناد خود تان، منظور از مجاهدین یا مجاهد نما ها ، تنظیم جمعیت و یا شورای نظار و منظور از کمونیست ها، دوستم و ملیشه ها وجنبش به اصطلاح ملی اوست! زیرا نظر به تصریحات مکرر شما، شهر مزار شریف و جنبش دوستم قرارگاه و پناهگاه همه کمونیست ها و بویژه پرچمی ها می باشد پس آیا دولت اسلامی، ادارهء ائتلافی بوده و یا هست؟!

آیا مجاهدین با کمونیست ها و بصورت مشخص با دوستم«بر سر ادارهء مختلط و توزیع پست ها» توافق کرده اند؟!

آیا در شورای قیادی وقت و شورای وزیران تا کنون به کدام فرد کمونیست و ملیشه راه داده شده است؟

واگر اشاره شما به موجودیت یك یا دو جنرال رژیم گذشته در پست های پائینی وزارت دفاع باشد، پس موجودیت یك یا دو نفر در یکی از وزارت خانه های دولت، به معنی ائتلافی بودن دولت است؟! وآن یکی دو نفر نیز بر اساس رابطهء قبلی ویا قومی و محلی کاملاً به یك گروه تسلیم بوده و هرگز وفاداری خویش را به مفکوره پلید کمونیستی اعلام نداشته و از کدام گروه غیر اسلامی نیز نمایندگی نمی کنند و اساساً فقط بحیث یك فرد وجود دارند ونه گروه!

و هرگاه موجودیت یك یا چند فرد مربوط به کدام گروه در سطوح پائین و یا بالای دولت به معنی ائتلاف بودن دولت باشد، پس همه حکومت های دنیا حکومت های ائتلافی است زیرا ناممکن خواهد بود که مامورین دولت همه و همه فقط از یك گروه باشند!!

پاکستان را ببینید که در حکومت اول بی نظیر بوتو که مانند حکومت فعلی او ائتلافی هم نبود و به نام حکومت حزب مردم یاد می گردید، با آنهم پست مهم وزارت خارجه به صاحبزادهء یعقوب خان که مربوط مسلم لیگ بود، داده شده بود ولی در افغانستان ، با موجودیت یك یا دو نفر از رژیم سابق در یکی از وزارت خانه ها، ادارهء ائتلافی وجود دارد!!

و این یك یا دونفر مربوط کدام جناح اند؟ حتماً می گوئید:

جناح پرچم برهبری ببرك! پس در صورتی که دولت از طریق رادیو وتلویزیون و مطبوعات بصورت وسیع و دامنه دار علیه کمونیزم و بویژه علیه گروه پرچم ورهبرآن ببرك کارمل تبلیغات دارد و فلم های جنایات ببرك را تلویزیون نمایش می دهد و همه روزه رادیوی افغانستان علیه ببرك تبلیغات می کند و در کودتای یازده جدی تعداد کثیری از جنرالان پرچمی دستگیر ویا به هلاکت رسیده و یا به مزار و چهار آسیاب فرار کرده اند پس در همچو شرایط یك پرچمی حاضر خواهد بود که زیر بیرق دولت اسلامی علیه پرچمی ها و ملیشه ها بجنگد؟!

واما«جنرالان کمونیست» که آقای حکمتیار و مزدوران دشنام نویس او در تبلیغات و اهی و بی اساس خویش همواره آنرا عنوان میکنند، درکجاهستند؟

باز هم به منبع مؤثق معلومات خویش یعنی جریده شهادت رجوع می کنیم:

در سر مقالهء شمار یازده اسد ١٣٧١ چنین می خوانیم:

«...... پناه گرفتن اکثریت چهره های معروف کمونیست چون ببرك ، مزدك، نبی عظیمی، کشتمند و......در مزار شریف دلالت به این دارد که اعضای حزب کمونیست که به نام حزب وطن نتوانستند کاری از پیش ببرند ، حالا با کشیدن نقاب جنبش ملی بر رخ های خویش، میخواهند که ... برای رسیدن به اقتدار دو باره زمینه سازی نمایند...».

بلی! شهادت کاملاً درست نوشته است وما نیز تائید می کنیم که رهبران کمونیست ها و جنرالان کمونیست و بویژه مربوط به جناح پرچم در مزار شریف و در کنار دوستم اند، زیرا جنرالان خلقی در چهار آسیاب مصروف راکت باران کابل اند، و شهادت بار ها نوشته است که دوستم غلام بی اختیار ببرك کارمل است. پس باز هم از روی مطالب واقتباسات فوق از دشنام نویسان ورهبر شان می پرسیم:

شما که نفرت و انزجار خویش را از «تشکیل جبهه مشترك با گروه های مختلف با حفظ هویت مستقل شان ابراز می داشتید و با قاطعیت می گفتید:« ما تا زنده ایم در جبهه یی شرکت نخواهیم کرد که در آن یك فرد نا مسلمان عضویت داشته باشد».

پس امروز که با دوستم عضو اصلی کمیته مرکزی حزب کمونیست و غلام ببرك کارمل و یا جنبش ملی که پناه گاه کمونیست ها و بخصوص پرچمی هاست، تن به ائتلاف ذلت بار وننگین داده اید، آیا:

١- نفرت وانزجار تان به محبت وعلاقهء آتشین و انقلابی مبدل شده؟!

٢- ویا اکنون مرده اید و پس از مرگ در جبهه یی نه با یك فرد غیر مسلمان بلکه با یك گروه ملحد و کمونیست گرد آمده اید و ائتلاف فرموده اید؟!

واکنون یك مقایسه ساده میان دولت اسلامی و ائتلاف ننگین همآهنگی:

در دولت اسلامی، رئیس جمهور، صدراعظم ، وزراء و رؤسا وهمه پست های مهم فقط در دست شخصیت های مجاهد و مربوط به تنظیم های جهادی بوده واگر برای مدتی ملیشه ها نیز جز اردو بوده اند، باز هم تحت امر وقوماندهء وزارت دفاع بودند و دوستم بار ها طی مصاحبه های رادیوئی گفته است که «ما تحت قوماندهء وزارت دفاع می باشیم».

و دوستم پس از حسرت سهمگیری در دولت و رسیدن بمقام رهبری ائتلاف هم آهنگی طی مصاحبه ای گفت :

زمانی که ما عسکر دولت بودیم و بخاطر دولت می جنگیدیم و قربانی میدادیم، استاد ربانی ومسعود به ما هیچ ارزش قایل نبودند، ما را بحیث عسکر استخدام نمودند ولی بحیث یك نیروی مستقل و یك تنظیم برسمیت نشناختند وهرگز ما را در دولت سهم ندادند و در هیچ موردی با ما مشوره نمی کردند ونامردی کردند!!

ولی اکنون که حکمتیار صاحب با ما شورای هم آهنگی تشکیل داده ما را بحیث یك نیرو و تنظیم برسمیت شناخته و هرگز بدون مشورهء ما عمل نمی کند، هرکاری که ما در مزار شریف انجام می دهیم ، حکمتیار صاحب را در جریان قرار میدهیم و هرکاری که او انجام می دهد از ما مشوره می گیرد!! واین مردی را دارد!!

بلی! درست است و دوستم فقط بحیث یك عسکر و تحت قوماندهء وزارت دفاع مطرح بود ولی اکنون بحیث رهبر بزرگ نظامی شورای هم آهنگی، رهبر یك تنظیم قوی شورای هم آهنگی و وزیر دفاع در کابینه خیالی هم آهنگی!!

اکنون ملیشه ها نه جزء کمیته نظامی حزب اسلامی ویا فرقهء سماء ولشکر ایثار اند بلکه با داشتن نیروی هوایی، آمر و قوماندان ملیشه های حکمتیار نیز بوده و دارای دست بالا و برتر می باشند! وجنرال دوستم که فقط یك عسکر دولت بود، اکنون بادار وآمر در شورای هم آهنگی است و حکمتیار نمی تواند بدون مشوره و اجازهء او موقف خویش را به هیأت های داخلی و خارجی و مصلحین ابراز دارد و اصرار می نماید که این هیئت ها با هیئت مشترك شورای هم آهنگی ملاقات نمایند!!

طوری که چند روز قبل داماد حکمتیار در کنار نمایندهء ملیشه ها که ریاست هیأت شورای هم آهنگی را بعهده داشت، با حامد الغابد ملاقات نمود!

حکمتیار که بلند ترین مقام اجرایی یعنی صدارت دولت اسلامی به او داده شده بود ، اکنون مجبور است که از اوامر یك ملیشه اطاعت کند و ریاست دولت خیالی هم‌آهنگی نیز طبق تصریح داماد حکمتیار به آقای مجددی داده می شود!!

پس ائتلاف هم آهنگی مشتمل است بر:

١- دوستم بحیث غلام ببرك کارمل، عضو اصلی کمیته مرکزی حزب کمونیست و رهبر گروه کمونیستی جنبش ملی اسلامی (مطابق تبلیغات یك ونیم ساله گروه حکمتیار).

٢- و آقای حکمتیار مدعی اسلام انقلابی.

پس از روی مطالب و اقتباسات وواقعیت های موجود به یقین روشن گردید که «ادارهء ائتلافی» یك دروغ محض و شاخدار وائتلاف ننگین هم آهنگی یك واقعیت کاملاً آشکار است.

واگر اشاره شما به موجودیت یك یا دو جنرال رژیم گذشته در پست های پائینی وزارت دفاع باشد، پس موجودیت یك یا دو نفر در یکی از وزارت خانه های دولت، به معنی ائتلافی بودن دولت است؟! وآن یکی دو نفر نیز بر اساس رابطهء قبلی ویا قومی و محلی کاملاً به یك گروه تسلیم بوده و هرگز وفاداری خویش را به مفکوره پلید کمونیستی اعلام نداشته و از کدام گروه غیر اسلامی نیز نمایندگی نمی کنند و اساساً فقط بحیث یك فرد وجود دارند ونه گروه!

میرویس جلیل، قربانی اختناق...

با یك عالم تأثر وتاسف اطلاع یافتیم که میرویس جلیل، گزارشگر بی.بی.سی در کابل بروز جمعه ۷ اسد توسط جلادان بی فرهنگ بشهادت رسید!

مردم دنیا حق دارند که از کشته شدن مظلومانهء یك گزارشگر بی گناه و بیدفاع اظهار حیرت و تعجب نمایند ولی برای ما و مردم زجر کشیده و بلا دیدهء ما هرگز مایهء تعجب و حیرت نیست!

مردم ستمدیدهء ما بخوبی می دانند که در طی سال های جهاد قتل و کشتار دسته جمعی و ترور انفرادی ، کار و پیشهء همیشگی چه کسانی بوده است؟ و کدام گروه به اعمال سیاست ترور و اختناق و خفقان معروف و مشهور بوده است؟

گروهی که با همه تنظیم های جهادی در سراسر کشور برخورد و درگیری داشته وهمواره فقط خود را مسلمان و مجاهد می پنداشته و همهء تنظیم ها و همهءمجاهدین را ملیشه خطاب کرده و متهم سازش با روس ها و نوکران آن می نموده است!

گروهی که با افتخار و مباهات شعار « جنگ هنرماست»را بلند نموده و جز قتل و غارت و دشمنی و خصومت کار دیگری نادشته است!؟

گروهی که در ۹۰٪ برخورد های داخلی مجاهدین یك طرف درگیر بوده است و حتی بر قوماندانان و افراد خود نیز رحم نکرده است.

گروهی که تحمل شنیدن حرف و دیدن عمل خلاف میل رهبری خویش را نداشته و ندارد و با استبداد فکری و خودکامگی چنان خو کرده است که حتی از دیگران می خواهند تا چون ایشان فکر و قضاوت نمایند!

هر نظر و عمل و اقدام خویش را اسلامی ، جهادی، ملی و درست پنداشته و نظر و عمل مخالف خویش را غیر اسلامی، غیر جهادی و نادرست و انحراف می پندارد!

گروهی که فقط خود را مسلمان و مجاهد و حق بجانب دانسته مخالفین را کافر، کمونست، ومباح الدم میداند !!

گروهی که همواره دروغ می گویند و دروغ می نویسند و از دیگران نیز توقع وانتظار آنرا دارند تا دروغ های شانرا باور دارند و آنرا تکرار و تایید نمایند!!

اما میرویس جلیل یك خبرنگار بود و وظیفهء او ایجاب می نمود تا بیطرف باشد فقط واقعیت ها را بگوید!

قاتلان مردم افغانستان و تبهکاران و ویرانگران کابل همواره توقع داشتند تا با تهدید و ارعاب همه گزارشگران بویژه میرویس جلیل را وادار سازند تا بر ادعا ها و دروغ های آنان صحه بگذارند و آنرا تکرار نمایند.

ولی میرویس جلیل مانند هر خبرنگار و گزارشگر صادق و وظیفه شناس ازتهدید و تخویف نترسید و بوظیفهء خویش ادامه داد میروس جلیل با آنکه بسیار محتاط بود و همواره از گروه های باغی وشورشگر نیز با ادب و احترام یاد می نمود و حتی پس از پایان میعاد معاهدهء اسلام آباد و اعلام حکمتیار مبنی بر اینکه او صدراعظم نیست، باز هم میرویس جلیل از او با احترام به نام صدراعظم کشور یاد می نمود ولی افسوس که میزان حقدوکینه و عداوت جلادان بی فرهنگ با فکر و فرهنگ و آزادی و بیطرفی به اندازهء بود که چنین گزارشگر محتاط و مودب را نیز تحمل کرده نتوانستند و او را مانند پرندهء بی بال و پر در چنگال خونین وحشت اختناق بجرم آزادی و راستگویی بشهادت رسانیدند.

بلی! میرویس جلیل بجرم گزارش وقایع و حضور در صحنه های نبرد ، توسط آدم کشان خونخوار به شهادت رسید ولی جرم هزاران زن و مرد و پیر و جوان و کودك کابل چیست که همه روزه توسط راکت و توپ و هاوان ملیشه های مردمخوار ائتلاف هم آهنگی بشهادت میرسند ؟!

جلاداتی که بر هزاران انسان بیدفاع و بی گناه رحم ندارند چگونه می توان از آنان انتظار ترحم بر یك گزارشگر صادق و راستگو را داشت!

بشهادت شاهدان عینی از جمله خبر نگار ایتالوی همراه میرویس جلیل ، او در منطقه تحت کنترول ملیشه ها ی حکمتیار توسط افراد مسلح نقاب پوش با تهدید و زور از موتر پائین کشیده شده و بعد جسد او نیز در همان منطقه تحت کنترول ملیشه های حکمت یار روز بعد یافت شده است. که این دو حادثه هر گونه شك و ابهام و احتمال را از بین می برد و به یقین دانسته می شود که ملیشه های جنایت کار ، مانند صد ها ترور دیگر، این بار نیز مرتکب جنایت بزرگ دیگرشده و مانند براه انداختن جنگ خونین و ویرانگر با ترور این جوان خبرنگار نیز باعث صدمه به عزت و وقار مردم افغانستان در سطح جهانی گردیده اند.

هموطنان ما اطلاع دارند که در طي پانزده سال گذشته تروریست ها و آدم کشان ضد فرهنگ مرتکب قتل ده ها و صد ها جوان تحصیل کرده عالم، دانشمند، قوماندان، استاد، نویسنده، شاعر و خبرنگار شده اند که بنابرین قتل میرویس جلیل نه اولین قتل درین سلسله است ونه آخرین آن!

ولي آنچه که در رابطه با میرویس جلیل بیادگار می ماند جرأت و شهامت او، در گزارش راپور های دقیق و واقعی می باشد که بدون شك باعث مرگ و شهادت او نیز گردیده است هموطنان ما بیاد دارند که هنگام فتح لانه های شیطانی ملیشه های ائتلاف در بالاحصار و تپه مرنجان گزارش های میرویس جلیل باعث خشم و غضب سردمداران ائتلاف حکمتیار و دوستم و نوکران شان گردیده بود و از همه مهمتر گزارش میرویس از تپه مرنجان بود که از طریق بی.بی.سی نشر شد و میرویس جلیل گفت که من امروز که ساعت چهار بجه عصر است از فراز تپه مرنجان که بدست نیرو های دولتی است صحبت می کنم . و این در حالی بود که در همان شب قبل از پخش گزارش میرویس سخنگویان ائتلاف هماهنگی ادعا داشتند که ساعت ۹ صبح امروز ما تپه مرنجان را دوباره اشغال کرده ایم.نشر گزارش میرویس جلیل که متصل ادعای دروغین سخنگوی ائتلاف ملیشه ها صورت گرفت شاید تصادفی بوده باشد ولی ضربهء مهلك و مرگباری بود که بر حیثیت خبری ائتلاف هماهنگی وارد می گردید. ضربهء که تا قتل میرویس جلیل فراموش شان نشد!

یکی از دروغ نویسان شهادت در شماره ۲ اسد تحت عنوان تا سیاف در پغمان است، مسعود قوماندان است در شرح حوادث میدان شهر می نویسد:

«... ولحظاتی بعد مزدوران ائتلاف ازطریق امواج رادیو بی.بی.سی اعلام کنند که شخصاً در میدان شهر حضور داشته و ... » و این اشارهء صریح به میرویس جلیل بود که از حضور خود در تپه مرنجان در یکی از گزارش ها یاد نموده بود! و میرویس جلیل از سوء ائتلاف هماهنگی همواره متهم به داشتن رابطه و علاقه با دولت بود!

انالله و انا الیه راجعون

خوف از اراده...

باوجود تلاشهای زیاد و امضای توافق نامه ها جانب دولت اسلامی سعی نمود با انعطاف و گذشت مخالفان را از مواضع نظامی و جنگی به میز مزاکره و تفاهم ترغیب نماید ولی هربار آنها با استفاده از فرصت، روحیه انعطاف پذیری و عفو دولت اسلامی مخالفت خود را از طریق جمع آوری جنگ ابزار و فرورفتن در لجن اندیشه جنگی شدت بخشیدند و در حالیکه هر بار شکست خوردند و از جنگ افروزی هیچ سودی نصیب آنها نگردید ، اما دولت را تاکنون از تطبیق پروسه انتخابات که خواست و اراده مردم افغانستان است باز داشتند .

با سر آمدن میعاد توافقنامه ها رئیس جمهور دولت اسلامی برای جلوگیری از خلای قدرت و انارشیزم ، بار دیگر با پیشنهادات مدبرانه شان مخالفین را ازخیره سری بی حاصل که ثمرهء جز ادامه جنگ ندارد به طرف صلح و مذاکره فرا خواند و پیشنهاد نمودکه با وجود فیصله تاریخی شورای حل وعقد و تصمیم ستره محکمه به عنوان تنها مرجع شرعی در کشور هیچگونه اصراری به ادامهء بار سنگین مسؤلیت ریاست جمهوری ندارند. ولی در عدم موجودیت بدیل واداره ایکه کشور را اداره نماید مسؤل و ناچار است تا زمان تشکیل شورا و بوجود آمدن مرجع قانونی وباصلاحیت در این مقام باقی بمانند.

تشکیل جلسه تاریخی بزرگ و بی سابقه نماینده گان مردم سراسر کشور، والیان، علما و اهل خبره مقیمم خارج از کشور در هرات فرصت مناسب وچانس طلائي بود تا رهبران تنظیم های جهادی درکنار ملت شان در تصامیم آن شورای بزرگ شریك می شدند و خود و کشور را از مخمصه

ایکه در نتیجه جنگ افروزیهای حسودان قدرت گرفتار آمده نجات می دادند.

ولی متأسفانه وسوسه های درونی و مداخله خارجی دست بدست هم داد و آنها را از سعادت آن اجتماع اسلامی و ملی محروم ساخت.

هرچند اجتماع تاریخی هرات مانند هر مجلس و اجتماع دیگر خالی از نواقص ومشکلات نبود ولی شورای نامبرده در نوع خود در شرایط موجود بی سابقه و بی مانند بوده است زیرا به یقین صد در صد هیچ فرد و نیروی دیگری قادر نخواهد بود در شرایط جنگ و بحران که تقریباً همهء مردم مسلح هستند بتواند مجمع با این بزرگی و کیفیت که تقریباً تمام اقشار ملت را در بر می گرفت تدویر نماید.

بهتر آن بود تا بجای مخالفتهای منجمد و مغرضانه سران بعضی از تنظیم ها نظریات، پیشنهادات و انتقادات شانرا به اجمال و تفصیل در شوری مطرح میکردند و بعوض بستن تهمت های ناروا و دور از انصاف اسلامی و افغانی روی مکانیزم حل مشکل و گشودن گره موجود به بحث و تبادل نظر می نشستند.

به یقین کامل میتوان مدعی شد مخالفین که از تصمیم و اراده ملت هراس دار ند و صرفاً برای فریب و اغوای مردم شعار انتخابات را عنوان می کنند در قدم اول به خود شان و در مرحله دوم به ملت خود ظلم و جفا روا می دارند . زیرا که آنها از مواجه شدن به آرای مردم خوف دارند .

مخالفین باید به این نتیجه رسیده باشند که چیزیرا که از طریق مذاکره و تفاهم بدست خواهند آورد با جنگ و اغتشاش نه تنها چیزی بدست شان نمی آید که دست داشته های خود شانرا نیز از دست خواهند داد . همانطوریکه در جلسه هرات تأکید شد که دیگر ملت نمی تواند در تصمیم گیری های ملی منتظر اشتراك و یا عدم شرکت چند نفر بنشیند بدون تردید با گذشت زمان نقاب از چهره شعار های عرام فریبانه آنها نیز خواهد افتاد.

از اثار جنگ در افغانستان

* نوشته : کمال هلباوی « قضایا دولیة» شماره: ۲۱۲
هفته نامهء بخش عربی انستیتوت مطالعات سیاسی- اسلام آباد
* ترجمه: حبیب«حکیمی»

مردم افغانستان به زندگی در متن جنگی که بیشتر از ده سال بین دو طرف درگیر دوام کرد عادت کرده اند و تقریباً به جنگی که بین طرفهای متعدد از زمان داخل شدن مجاهدین به کابل در اپریل ۱۹۹۲م آغاز شد نیز عادی شده اند. جنگی که در دو مرحله- یکی با کمونیستها و دیگري بین گروه هاي مجاهدین که با ملیشه ها و بقایای کمونیزم کنار آمده بودند- آغاز شد آثار ملموسی را تا در از مدت بجا گذاشت که از آنجمله بیشتر از یک ونیم ملیون شهید و

> به نظر من ائتلاف مسعود با دوستم در آن زمان جزء یك پلان استراتیژیك جهت بر اندازی نظام حاکم بود که در نتیجه به فتح کابل و سقوط نظام کمونیستی در کشور انجامید

کشته، بیشتر از نیم ملیون بیوه ونیم ملیون معیوب و به همین پیمانه یتیم را میتوان نام برد و علاوه بر این باعث از بین رفتن قسمت بزرگ زیر بنای اساسی افغانستان شد.

از اینجاست که جنگ مسلحانه بین گروه هاي مسلح حتی تا سرحد استعمال موشك های سكاد و هواپیما

> صاحب نظران وکسانیکه جنگ را بدقت بررسی میکنند به این باور اند که جنگی که اخیراً در کابل بخاطر سرنگوی حکومت ربانی براه انداخته شد بدور از مداخلاف دست های خارجی نبوده است، و اگر چنین چیزی واقع شود- که با کمال تاسف محال نیست-
> گروه دیگری از مجاهدین وجود ندارد که در مدتی که توقع میرود جاي رباني را در قدرت پر کند یا از کابل و امنیت آن در برابر کسانیکه در کمین هستند دفاع کند

ها، برخلاف نفرت مردم از این جنگ یك مسأله عادی شده است، و همچنان دست آورد های این جنگ از قبیل کشتار و بي خانمان ساختن و آواره کردن مردم بعنوان یك مسأله عادی تلقی می شود، ولي از خطرناکترین و بدترین آثارش - چون جنگ آثاری را بجا میگذارد که بعداً با گذشت چندین سال ظاهر میشود- میتوان آثار ذیل را نام برد.

۱- غلبه روح نظامي:

مسأله مهم اینست که روح جهاد اسلامی باضوابط، ارزشها و اصول بنیادی اش در میان تمامي ملت های مسلمان گسترش یابد ولی گسترش روح نظامی چیز دیگری است که با آن طرفدارانش برای حل مشکلات خود- چه خورد باشد یا بزرگ و به هراندازه ای که وسعت داشته باشد- جزء از طریق نظامی راه حل دیگري را نمپذیرند، بویژه در مناطقی که مثل افغانستان در آن سلاح به کثرت وجود داشته باشد کساني وجود دارند در صورتیکه ضرورتی برای دو باره خریدن این سلاحها پیدا شود قیمتش را می پردازند و نیز کساني هستند که این سلاحها را از راه های مختلف یا به عنوان هدیه به طرفهای درگیر میدهند تا جنگ ادامه پیدا کند واهداف دیگران برآورده شود و تا حدي هم اهداف طرفهای درگیر که در مقایسه با آن ناچیز است. و این مطابق قاعدهء معکوس «جلب مصلحت بهتر از جلوگیری فساداست» میباشد.

سلاح عاجز وناتوان را قوت میبخشد و انسان حقیر را به مقام بلند میرساند وانسان محکوم و رانده شده را ولو تا وقت محدودی قانونیت میدهد و تاریخ مملو از این نمونه ها است، و خطرناکترین چیزی که سلاح -بدور از دایره جهاد اسلامی و آداب بزرگ مدنی اش- ببار مي آورد طغیان و سرکشی است و با تأسف شدید این روح از خصوصیات بسیاری از فرماندهان جبهات و حتي کسانیکه آرزوی رسیدن به قدرت و حتی رسیدن به پست های بلند دولتی را ندارند نیز شده است.

۲- گروه گرایی منفی در جهت تجدید و تعمیق جنگ:

روح گروه گرایی در افغانها و حتي در بعضی عرب هاي طرفدار مجاهدین نیز نفوذ کرده است، تا جائیکه یکتن از عرب ها که در جنگ اخیر زخم برداشته و تحت تداوی قرار داشت میگفت : قسم بخداوند اگر حزبی که در صف آن می جنگم با حزب «لیکود» هم ائتلاف کند در کنارش بجنك ادامه میدهم. روح گروه گرایی را در جهت حق یا باطل انتشار اخبار و اطلاعات نادرست و ضعف تجارب جوانان در فهم و تحدید قضایا وعدم آگاهی از تحول اجتماعی و همچنان اموال خارجی و تأثیرات روانی و عوامل دیگر داخلی و خارجی بوجود آورده است.

۳-زمینه سازي برای مداخلهء خارجی در کشور:

مانورهای نظامی مشترك ۱۵۰ کماندوی ارتش امریکا و پاکستان برای بار دوم در آغاز سال روان میلادی جهت کسب تجارب و همکاری و آمادگی برای عمل کرد در مناطق کوهستانی تصادفی نیست با وجودیکه امریکا در(نیفادا) از مناطق بلند کوهستانی و صحرا های پهناور برخوردار است.

بعضی از صاحب نظران وکسانیکه جنگ را بدقت بررسی میکنند به این باور اند جنگی که اخیراً در کابل بخاطر سرنگوی حکومت ربانی براه انداخته شد بدور از مداخلاف دست هآی خارجی نبوده است، و اگر چنین چیزی واقع شود- که با کمال تأسف محال نیست-

گروه دیگری از مجاهدین وجود ندارد که در مدتی که توقع میرود جاي رباني را در قدرت پر کند یا از کابل و امنیت آن در برابر کسانیکه در کمین هستند دفاع کند، بلکه خلائی که در کابل بوجود میآید راه را برای بقدرت رسیدن مجدد دوستم درکابل -یاکسی دیگری بد تر از او- هموار مي سازد، و اگر چنین شد بدون شك بسیاری از اهداف دشمن در ایام جنگ سرد میان دو قدرت بزرگ، و در ایام جنگ گرم میان مجاهدین و در بدست گرفتن قدرت توسط افرادی غیر از مجاهدین و تفویض مسائل کشور به طرحهای خارجی با استفاده از اختلافات و زد و بند های داخلی تحقق میيابد.

منافع و مصالح منطقه یی چه از جانب هند، ازبکستان، روسیه و حکومت تاجکستان و یا کشور هاي اسلامی‌ای‌که روزی طرفدار جهاد درافغانستان بودند از هیچ انسان عاقلی پوشیده نیست. جبههء محاذ به رهبری سید احمد گیلانی وقتیکه از سازمان ملل متحد و سازمان کنفرانس اسلامی خواست که نسبت به قضیهء افغانستان بي طرف و بی اعتنآء نمانند از مداخلاف کشور های منطقه اظهار نگراني نموده هوشدار داد که سازمان هاي مذکور باید بدانند که قضیه افغانستان به آنها نیز مربوط است، و گیلانی خواستار تقویه تلاشهای صلح در افغانستان شد. صلح از نظر سازمان ملل متحد در یك جای نسبت به جای دیگر فرق میکند، در خاور میانه مزه تلخ طولانی دارد، دژ صومال مزه خشك، در بوسنیا مزه ترش ایدیولوژیك و در افغانستان مزه اش فاسد و فاسد کننده خواهد بود.

٤- تقویه گرایشهای نژادی:

با وجود گسترش این گرایش موقف بعضی از رهبران افغانی در جنگ اخیر از شدتش کاست، یونس خالص و محمدنبی که مربوط به قوم پشتون هستند در برابر کودتای ناکام به رهبری جنرال دوستم که از قوم ازبك است و در آن حکمتیار از قوم پشتون شرکت دارد از حکومت حمایت کردند، در حالیکه حزب اسلامی بیشتر از یك سال علیه دولت بخاطر ائتلاف مسعود با دوستم جنگید.

به نظر من ائتلاف مسعود با دوستم در آن زمان جزء یك پلان استراتیژیك جهت بر اندازی نظام حاکم بود که در نتیجه به فتح کابل و سقوط نظام کمونیستی در کشور انجامید، ولی رسیدن کمونیستها به پست های بلند در دولت در آنزمان و تا امروز مسأله ایست که تا کمونیستها توبه نکرده و کردار شانرا اصلاح نکنند و از کفر وارتداد به اسلام خالص وناب باز نگردند هیچ فرد عاقلی آنرا قبول ندارد. و سیاف که همچنان از قوم پشتون است موقف معتدلی اختیار کرد و در یك جمله گفت: اگر مواضع و سنگر های دوستم هم برایش داده شود بالای سنگر های حکمتیار حمله نمیکند و در عین حال در کنار دولت علیه دوستم جنگید تا

> منافع و مصالح منطقه یی چه از جانب هند، ازبکستان، روسیه و حکومت تاجکستان و یا کشور هاي اسلامی‌ای‌که روزی طرفدار جهاد درافغانستان بودند از هیچ انسان عاقلی پوشیده نیست

از سقوط حکومت برهان الدین ربانی به نفع کمونیستها و ملیگراها و ملیشه ها(ائتلاف ملی اسلامی) جلوگیری کند.

و شاید گفته بتوانیم که شب های بار دار چیز عجیبی بار میآورد، و بویژه در افغانستان.

فتح

انا فتحنا لك فتحاً مبينا

دور دوم نشراتی شماره شانزدهم پنجشنبه ۱۳ اسد ۱۳۷۳ هـ ش
۲۸ صفر المظفر ۱٤۱٥ هـ ق. ٤ اگست ۱۹۹٤ م.

په ایران کی له افغانی مهاجرینو سره دبد سلوك رپوتونه

وحدت ورځپانه: په ژینو کی دملگرو ملتونو ویاند روبرت کولول ویلی دی چی ده ته په ایران کی له افغانی مهاجرینو سره دایرانی واکمنانو له لوری دبدی رویی رپوټونه رسیدلی دی.

دغه رپوټونه دهغه مهاجرینو په اړه ورکړ شویدی کوم چی دسفید سنگ دکمپ نه په زور افغانستان ته لیږل شویدی.

روبرت کولول ویلی دی چی ملگری ملتونه غواړی روښانه کړی چی افغانی مهاجرینو سره ولی داسی بده رویه کیږی.

صدها هزار روانداتی را خطر مرگ تهدید میکند

منابع خبری گزارش دادند صدها هزار روانداتی که ازکشورشان آواره گشته اند با خطر مرگ و نابودی مواجه هستند.

مامورین امداد رسانی ملل متحد میگویند شیوع مرض پیچش در میان روانداتی هائیکه در جنوب کشور زئیر بسر میبرند تلفات زیادی در بر داشته است.

گزارشهای قبلی حاکی بود بیشتر از چهار ملیون روانداتی در نتیجه جنگ های داخلی به کشورهای دیگر پناه برده اند که در اثر سؤ تغذیه و نبودن خدمات صحی اکثراً به امراض مزمن و مرگبار مواجه میباشند.

شورای اسلامی هرات بامصوبات مهم وصدور قطعنامه به پایان رسید

پس از دور مقدماتی مرحلهء دوم و رسمی جلسات شوری بتاریخ ۲۹ سرطان سال جاری در حالیکه بیشتر از هفتصد نفر از والیان، قوماندانان، علماء، فرهنگیان و افغانان مقیم خارج کشور حضور داشتند با سخنان افتتاحیه، محمد اسماعیل خان امیر عمومی حوزه جنوب غرب آغاز گردید. امیر حوزه جنوب غرب روی مسایل مختلف کشور به تفصیل صحبت نموده روشنی انداخت.

در نخستین جلسه اسماعیل خان توسط نمایندگان بحیث رئیس شوری انتخاب گردید.

در جریان جلسات که شش روز دوام داشت شرکت کننده گان با آزادی کامل نظریات و پیشنهادات شانرا بیان داشتند از جمله شرکت کننده گان یکی هم دکتور محمد یوسف صدر اعظم اسبق افغانستان بود که در شوری سخنرانی نمود.

علاوه برنامبرده احسان الله پسر امان الله خان پادشاه اسبق افغانستان در جمع ۱۰۲ تن از افراد سرشناس مقیم خارج کشور بود که در جلسه اشتراك ورزیده سخنان کوتاهی ایراد کرد.

اضافه بر افغانان داخل و خارج کشور عده ای از مهمانان خارجی از کشور های پاکستان ایران و عربی نیز بحیث ناظر در جلسات شرکت نمودند آقای چنگیز پهلوان استادجامعه شناسی در دانشگاه تهران جلسات را نهایت آزاد و موفق توصیف نموده گفتند: نمایندگان با آزادی کامل روی مسائل بحث و مناقشه نمودند.

نماینده گان بنا بر ایجابات و شرایط کنونی کشور در نشست های خود ایجاد و تشکیل کمیسیونهای نظامی و سیاسی را به تصویب رساندند.

در رأس کمیسیون نظامی اسماعیل خان ودر کمیسیون سیاسی انجنیر سید احمد روئین والی تخار از طرف شوری منتخب گردیدند.

همچنان در شوری فیصله بعمل آمد تا اردوي یکصد هزار نفری تشکیل گردد که وظیفه دفاع از تمامیت ارضی، حفظ سرحدات کشور و باز کردن راه ها مواصلاتی به پایتخت و ولایات را به عهده بگیرد.

مورد دیگریکه شوری با اکثریت آراء آنرا به تصویب رساند مساعد نمودن زمینه تدویرشورای کبیر اسلامی یا لویه جرگه توسط کمیسیون سیاسی بود که در آن بیشتر از شصت نفر عضویت دارند. کمیسیون نامبرده مؤظف است تا سه ماه دیگر موضوع انتقال قدرت «در حالیکه استاد ربانی از قبل اعلام نموده بود برای دور موقت کاندید نیست و بمجرد تشکیل شوری قدرت را به شوری انتقال خواهد داد» و کار تدویر شورای کبیر اسلامی یا لویه جرگه را آماده سازد تا از آنطریق زعیم حکومت آینده کشور انتخاب گردد. همچنان در قطعنامه که در پایان شوری بتاریخ ۳ اسد صادر گردید ضمن درخواست محاکمه سران کمونیست سابق به ادامه جهاد علیه ملیشه های باغی تأکید صورت گرفته است.

سفیر افغانستان در تاشکند:

ازبکستان به مداخله در امور افغانستان ادامه میدهد.

محمد امان سفیر افغانستان در تاشکند ضمن انتقاد از مداخله ازبکستان در امور داخلی افغانستان در یك کنفرانس خبری گفت بعضی حلقات در ازبکستان مخالفین دولت اسلامی را حمایت میکنند. وی اضافه نمود به اثر مداخله خارجی مشکلاتی در افغانستان بوجود آمده است.

محمد امان افزود افغانها حق زیادی به جمهوریت های آسیای میانه دارند زیرا پس از اضمحلال کمونیزم در شوروی سابق این جمهوریت ها به آزادی رسیدند لذا بجای مداخله باید مدیون احسان افغانها باشند.

وی علاوه نمود ما خواستار روابط نیك و حسنه با ازبکستان هستیم.

مولانا فضل الرحمن در مصاحبه با خبرنگاران:

باید پاکستان پالیسی غیر جانبدارانه خودرا در رابطه با افغانستان ادامه بدهد.

روزنامه جنگ چاپ پاکستان منتشرهء ۱۱ اسد سال جاری گزارش میدهد پس از پایان نشست اعضای کمیته خارجی پارلمان پاکستان رئیس کمیته نامبرده مولانا فضل الرحمن طی کنفرانس خبری در حالیکه وزیر خاجه پاکستان نیز حضور داشت.

در مورد روابط افغانستان و پاکستان به خبرنگاران گفت: باید دولت پاکستان پالیسی غیر جانبدارانه خود را در رابط با افغانستان ادامه بدهد، افغانستان کشور مسلمان و همسایه ماست و ما با آن کشور روابط عمیق دینی، اخلاقی، ثقافتی و جغرافیائی داریم.

مولانا فضل الرحمن افزود: پروازهائیکه میان دهلی و کابل انجام می شود صرفا سامان آلات امدادی و مواد غذائی انتقال میدهند. در رابطه با سفر رهبران افغانستان به دهلی گفت هیچ ثبوتی برای این ادعا وجود ندارد این سر وصدا ها شایعاتیست که در جراید نشر گردیده است. وی افزود پاکستان با جهاد افغانستان از این لحاظ که با پیروزی جهاد افغانستان سرحدات غربی پاکستان از خطر محفوظ گردید نیز علاقه زیاد دارد.

په دوشی د ملیشیانو حمله ...

د بغلان ولایت نه په راسیدلی خبرونو کي ویل شویدی چی د افغانستان اسلامی دولت قهرمانی او غښتلی اسلامی اردو د خپلو بریالیو او پر له پسی عملیاتو په نتیجه کی د ملیشیانو حمله په شا تنبولی ده.

پدغه حمله کی د ملیشه قواو نه ۵۰۰ تنه مړه او ټپیان شویدی. د ملیشه قواو بوه زیات اندازه وسله او مهمات د اسلامی اردو ځواکونو ته په لاس ورغلی دی.

ددغه عملیات په ترځ کي د ملیشه قواو نه گڼ شمیر ژوندی په اسارت نیول شویدی چی دوستم یو زیات شمیر خلك په ظلم او جبر له کوڅو او بازار نه راټول کړی وو. همدار رنگه په خبرونو کي ویل شویدی چی تر اوسه د اسلامی اردو میړنیو ځواکو خپل تعرضی بریدونه ندی پیل کړی.

فتح

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان
(خارج کشور)
صاحب امتیاز: جمعیت اسلامی افغانستان
تحت نظر هیئت تحریر

آدرس ما

G.P.O. BOX. 1102-
پشاور - پاکستان